

ἍΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

Ἀριθμὸς 360 • Ἰανουάριος - Φεβρουάριος 2011

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΝΔΡΩΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ ΦΥΛΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

ISSN 1108-4030

Περιεχόμενα

– «Σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς!...», Μήνυμα Θεοφανίων	137
– Ἑόρτιες ἀρχιερατικὲς Θ. Λειτουργίαις	139
– Ποιμαντικὴ Ἐπίσκεψις στὴν Κέννα	140
– Ἐπίσκεψις Ἀγάπης στὶς Φυλακὲς Ἀνηλίκων Βόλου	143
– Βαπτίσεις ἐτεροδόξων στὴν Τσεχία	143
– Ἀλέξανδρος Παπαδιαμάντης (ἐπέτειος 100 ἐτῶν ἀπὸ τῆς κοιμήσεώς του) ...	144
– Ὁ Ἀλ. Παπαδιαμάντης περὶ τοῦ Ἀγίου Μάρκου Εὐγενικοῦ	147
– Ἁγία Θεοφάνια 2011	148
– Μία νέα «κυφορία» (ἐπέτειος ἀρχιερωσύνης Σεβασμ. Πατρὸς ἡμῶν)	150
– Θεραπεία πνευμονίας ἀπὸ τὸν Ἅγιο Παρθένιο Λαμπάκου	152
– Νέες Ἐκδόσεις καὶ Παραγωγὲς	153
– Ἐκκλησιαστικὴ καὶ Προσκυνηματικὴ Ἐπίσκεψις στὴν Ἰταλία	154
– Συνοδικὴ Ἐνημέρωσις περὶ ἐνὸς «Ἐνημερωτικοῦ Δελτίου»	156
– Ὁ Ἑορτασμός τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας	157
– † Βασίλειος Μπῦρος (1938-2011)	159
– «Εἶπε Γέρον» - Ἀγίου Μάρκου Εὐγενικοῦ, Κεφάλαια Παραινετικά	160
■ Ἐπανεκδόσεις βιβλίων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας	

Φωτογραφία ἐξωφύλλου:

Πρὸ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀποστόλου Παύλου Κάντζα Ἐμποῦ Κέννας,
Κυριακὴ, 17.1.2011 ἐκ.ἡμ.

Φωτογραφία ὀπισθοφύλλου:

Καραδάκι Ἀγίων Θεοφανίων στὸν Ὁρωπό, 6.1.2011 ἐκ.ἡμ.

ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἐκδίδεται τῇ εὐλογίᾳ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς,
Πατρὸς δὲ καὶ Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, κ. ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ

• Ἰδιοκτῆτης: Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς. • Ἐκδότης-Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Γαρδικίου Κλήμης. • Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς. • Ἡλεκτρονικὴ Ἐπεξεργασία: Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης. • Τηλέφωνο Ἱ. Μονῆς: 210 2411380. • Telefax: 210 2411080. • E-mail: Kyprianos@synodinresistance.org • Ἰστοσελίδα στὸ Διαδίκτυο: www.synodinresistance.org • Ἐκτύπωσης-Βιβλιοδεσία: «ΒΙΒΛΙΟΤΕΧΝΙΑ», Ζωοδόχου Πηγῆς 52Α, Ἀθήνα, τηλ. 210 3801844. • Ἐπιστολαὶ καὶ προαιρετικὰ εἰσφορὰὶ νὰ ἀποστέλλωνται εἰς Ἱ. Μονὴν Ἀγίου Κυπριανοῦ, Τ. Θ. 46006 – 13310 ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ.

«Σαλευθῆτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς!...»

Τέκνα Φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας·

«Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ»· «ὅτι θαυμαστά ἐποίησεν ὁ Κύριος»· «ἄσατε τῷ Κυρίῳ· εὐλογήσατε τὸ Ὄνομα Αὐτοῦ, εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον Αὐτοῦ»¹.

Σήμερα, συντελεῖται ἡ παλιγγενεσία τοῦ Ἀνθρώπου καὶ ἡ Κτίσις συμμετέχει, πανηγυρίζουσα χαρμονικῶς καὶ ἐν ἀγαλλιάσει!...

Ὁ Χριστὸς μας, ὁ Θεὸς καὶ Ἀνθρωπος ἐνωμένοι σὲ μία *Καινὴ Κτίσις*, ὁ *Νέος Ἀδάμ*, μᾶς ἀποκαλύπτει τὸ βασιλικὸ καὶ θεοπρεπὲς Μεγαλεῖο τοῦ Ἀνθρώπου, τὸν ὄντως Ἀνθρώπο!...

Σήμερα, ὁ Σωτήρας μας, μαρτυρούμενος ἀπὸ τὸν Θεὸ Πατέρα καὶ δεβαιούμενος ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, ἀναλαμβάνει ὡς *Κεφαλὴ τῆς Κτίσεως* νὰ ὀδηγήσῃ αὐτὴν στὴν πραγματικὴ κλῆσι της, δηλαδὴ στὴν ἐλευθερία καὶ τὴν θέωσι ἐν τῷ Ἀκτίστῳ Φωτὶ τῆς Ἁγίας Τριάδος.

«Σαλευθῆτω», λοιπὸν σήμερα, «σαλευθῆτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς», οἱ «ποταμοὶ κροτήτωσαν χειρὶ ἐπὶ τὸ αὐτό»²!...

Ἄς δονηθῇ καὶ σικροτήσῃ κυμαινόμενη ἀπὸ χαρὰ ἡ θάλασσα... Ἄς σαλευθοῦν ἀπὸ ἀγαλλίασι οἱ λίμνες καὶ οἱ πηγὲς τῶν ὑδάτων καὶ ὅλα τὰ ἐνάλια ζῶα... Ἄς χειροκροτήσουν μὲ τὰ χαρούμενα γοργὰ ρεύματά τους ὅλοι μαζὶ οἱ ποταμοί!...

Ναί, μέσα σὲ μία παγκόσμια καὶ οἰκου-

μενικὴ χαρὰ, ἡ Κτίσις ἀνακαινίζεται ἐν τῷ Πατρὶ, διὰ τοῦ Υἱοῦ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι... Καὶ ταυτοχρόνως, ὁ Χριστὸς μας, τὸ Ἀρχέτυπον τοῦ Ἀνθρώπου, ἀρχίζει τὴν Διακονία Του, τὸ «Ἔργον»³ Του· γίνεται «Υπόδειγμα»⁴ σὲ μᾶς πορευόμενος πρὸς τὸ Ἐκούσιον Πάθος.

Ὁ Κύριος «οὐκ ἐτι ἡμᾶς λέγει δούλους»⁵, διότι «ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους Αὐτοῦ»⁶... Ἐνεθυμήθη τὴν ὑπόσχεσί Του γὰρ Ἑλεος, Εὐσπλαγχνία, Χάρι, Στοργὴ καὶ Τρυφερότητα, γενόμενος *Ποιμὴν Καλός*, ἀλλὰ καὶ Ἀμνὸς αἰρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

* * *

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ
Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·

Ἐφέτος, ἡ χαρμόσυνη Ἑορτὴ τῶν Ἁγίων Θεοφανίων τελεῖται σὲ μία *ἱστορικὴ καμπὴ* ἐθνικῆς κρίσεως καὶ κοινωνικοῦ ἀδιεξόδου· Κράτος καὶ Πολίτες, Ἀρχόντες καὶ Ἀρχόμενοι, διώνουν μία *συγκρουσικὴ σχέσι*, ἡ ὁποία ὁσημέραι ὀδηγεῖ σὲ μία *μοιραία πόλωσι*.

■ «Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ!»... Τὸ Ἐλληνορθόδοξο ἦθος μας εἶναι ἡ ἀκένωτος πηγὴ γὰρ *Σθένους καὶ Ὁραμα*, γὰρ *Ἐμπνεύσεις καὶ Ἔργα*... Ἄς μὴν ἀπελπιζώμεθα, ἄς μὴν ἐπιλέξωμε τὴν δία!...

Ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τὸν Μέγα Διάκονο τῆς Ἀνθρωπότητος, τὸν Σωτῆρα μας Χριστό, ἄς θέσωμε ὡς ἄμεση προτεραιότητα τὴν ἐπανεύρεσι τῆς Ἀνθρώπινης Ἀξιοπρέπειας ἐν Χριστῷ, ἡ παραθεω-

ρησις τῆς Ὅποιας, σὲ προσωπικὸ καὶ κοινωνικὸ ἐπίπεδο, μᾶς ὠδήγησε στὴν κρίσι καὶ τὸ ἀδιέξοδο.

Εἶναι εὐκαιρία τώρα νὰ συνειδητοποιήσωμε θαυύτερα, ὅτι ἔχομε κληθῇ «νὰ σηκώνουμε ὁ ἕνας τὸ φορτίο τοῦ ἄλλου, στὴ ζωὴ καὶ στὸ θάνατο»⁷... Νὰ βλέπωμε στὸ πρόσωπο τοῦ ἄλλου τὸν *πτωχό, τὸν ἄστεγο, τὸν ἀναγκασμένο, τὸν μετανάστη, τὸν «ἀνυπεράσπιστο καὶ εὐάλωτο Θεό»*⁷... Καὶ νὰ δίνωμε τὸ χέρι μας, ὄχι μόνο νὰ τὸ ἀπλώνουμε, «μὲ φυσική, ἄμεση τρυφερότητα»⁷, μὲ φιλοστοργία καὶ θυσιαστικὴ διάθεσι.

• «Αὐτὸ εἶναι τὸ πρῶτο Μάθημα ποὺ μᾶς δίνει ὁ Χριστός, καθὼς σήμερα ξεκινᾷ τὴ Διακονία Του»⁷ καὶ μᾶς καλεῖ στὴν ἀρχὴ τοῦ νέου ἔτους νὰ διακονήσωμε τὴν ἐνότητα τῆς Πατρίδος μας, τὴν συνοχὴ τοῦ Ἑθνους μας, τὴν σωτηρία τοῦ κόσμου.

* * *

Φωτόμορφα τέκνα τῆς Ὁρθοδοξίας μας

Στὴν ποντοπορία τοῦ 2011, εἴθε νὰ μᾶς προστατεύῃ ἡ ἀγία εὐχὴ τοῦ πολυσεβάστου Ποιμενάρχου καὶ Μητροπολίτου μας Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κυρίου Κυπριανοῦ, ὡς καὶ ἡ εὐλογία τῶν σεπτῶν Μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας, τῆς

Ὁρθοδόξου Κοινότητος τῶν Ἐνισταμένων τοῦ Πατρίου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου.

♦ **Τέλος**, αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκη, ὅπως κάθε χρόνο, νὰ εὐχαριστήσωμε θερμότατα ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι συμμετέχουν σήμερα στὴν λαμπρὰ αὐτὴ Πανήγυρι τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους μας, ἰδιαίτερα τοὺς ἀγίους Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱερεῖς ἀπὸ τὸ Ἐξωτερικόν, τὶς Τοπικὲς Ἀρχὲς καὶ τοὺς λοιποὺς ἐκπροσώπους τῆς πολιτικῆς Ἐξουσίας, τὴν Ἀστυνομία καὶ τὸ Λιμενικὸ τοῦ Ὁρωποῦ καὶ τὴν Τροχαία τῆς Μαλακάσας ἢ Ἀχραντος Μητέρα μας Θεοτόκος νὰ εἶναι πάντοτε Προστάτις καὶ Ὁδηγὸς τους.

Ὁ Θεὸς μαζί Σας!...

† Ὁ Ὁρεῶν Κυπριανὸς
Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος

6η Ἰανουαρίου 2011 ἐκ.ἡμ.

† Ἁγία Θεοφάνια τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν

1) Ψαλμ. 95, 1-2· 97, 1. / 2) Ψαλμ. 95, 11· 97, 7-8. / 3) Ἰωάν. δ' 34· ιζ' 4. / 4) Ἰωάν. ιγ' 15. / 5) Πρὸβλ. Ἰωάν. ιε' 5. / 6) Ψαλμ. 97, 3. / 7) Μητροπολίτου Ἀντωνίου Μπλούμι, Ὁ Εὐάλωτος Θεός, σελ. 30, 31, 82, 83, ἐκδ. «Ἐν πλῶ», Ἀθήνα 2008.

Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στοὺς Ἀγίους Ἀναγύρους Ἐλευσίνας

ΤΗΝ Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων, 3.1.2011 ἐκ.ήμ., ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης ἐλειτούργησε καὶ ὠμίλησε στὸν ἱστορικὸ Ἱερὸ Ναὸ μας τῶν Ἀγίων Ἀναγύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἐκ Ρώμης στὴν Ἐλευσίνα τῆς Ἀττικῆς. Στὴν Θ. Λειτουργία, στὴν ὁποία παρέστη μεγάλου πλῆθος εὐσεβῶν, ἔλαβαν μέρος ὁ Ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ Αἰδεσιμ. π. Ἀθανάσιος Κανατσούλης καὶ ὁ Ἱεροδιάκονος Θεοχάρης Ἀγιοκυπριανίτης, ὡς καὶ τρεῖς Ὑποδιάκονοι. Ἐψαλε ὁ Μουσικοδιδάσκαλος καὶ Χοράρχης κ. Μιχαὴλ Μακρῆς, ὁ ὁποῖος εἶχε προσκληθῇ εὐγενῶς ὑπὸ τῆς Ἑνορίας, καὶ ὁ ἀδ. Κυπριανὸς Κατσούδας.

Μετὰ τὴν ἐόρτιο Θεία Λειτουργία, ὁ Θεοφιλ. κ. Κλήμης εὐλόγησε καὶ ἔκοψε τὴν καθιερωμένη βασιλόπιττα στὴν Αἴθουσα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, προσφέρθηκαν κεράσματα καὶ ὁ Ἐπίσκοπος, ἐπὶ τῇ ἐπετείᾳ τῆς συμπληρώσεως 100 ἐτῶν ἀπὸ τῆς κοιμήσεως τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ μας διγνηματογράφου Ἀλεξάνδρου Παπαδιαμάντη († 3.1.1911) ἀπὸ τὴν Σκιάθου, ἀναφέρθηκε σὲ διδακτικὰ ἀποσπάσματα ἀπὸ ἔργα του, τὰ ὁποῖα μεταδίδουν ἓνα ἰσχυρὸ πνευματικὸ μήνυμα πρὸς ὅλους ἐμᾶς σήμερα.

Ἡ Ἑορτὴ τῆς Ἀγίας Ξένης τῆς Ρωσίδος

ΤΗΝ Κυριακὴ, 24.1/6.2.2011, ἐώρτασε ὁ Ἱερὸς Ναὸς μας στὰ Νέα Παλάτια Ὁρωπὸ Ἀττικῆς πρὸς τιμὴν τῆς Ὁσίας Ξένης τῆς Ρωσίδος τῆς διὰ Χριστὸν Σαλῆς. Ἐλειτούργησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης μετὰ τοῦ Ἐφημερίου Αἰδεσιμ. π. Δημητρίου Παπαδημητρίου, τοῦ Αἰδεσιμ. π. Κωνσταντίνου Σωτηριάδη καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου Θεοχάρους Ἀγιοκυπριανίτου. Παρέστησαν συμπροσευχόμενοι ἄρκετοὶ πιστοὶ ἐκ τῶν εὐλαβουμένων τὴν μεγάλη αὐτὴ Θαυματουργὴ Ἀγία. Στὴν Ὀμιλία του ὁ Θεοφιλ. Γαρδικίου ἀναφέρθηκε στὴν ἀληθινὴ καὶ τὴν ψευδῆ ζωὴ, ὅπως αὐτὲς φανερώθηκαν τόσο στὴν περίπτωσι τοῦ Ζακχαίου τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς, ὅσο καὶ στὸν Βίο τῆς ἐορταζομένης Ἀγίας.

Ποιμαντικὴ Ἐπίσκεψις στὴν Κένυα

Χάριτι Θεοῦ, ἀποφασίσθηκε νὰ ἐπισκεφθοῦμε γιὰ πολλοστὴ φορὰ (ἀπὸ τοῦ 1985) τὸ *Μικρὸν Ποίμνιον* μας στὴν Κένυα, ἀλλὰ μὲ ἀναβαθμισμένο ἱεραποστολικὸ κλιμάκιο δώδεκα (12) προσώπων: δύο Ἀρχιερεῖς (Ὡρεὼν κ. Κυπριανὸς, Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος), ἕνας Κληρικὸς (Ἀρχιμ. Γρηγόριος, ἐκ Πύργου Ἠλείας), ἕνας Ὑποδιάκονος (γ. Ἀντώνιος Ἀγιοκυπριανίτης), δύο Μοναχὲς (Καθηγουμένη Γερόντισσα Ταξιαρχία, Ὁσιωτ. Μοναχὴ Μυροφόρα, Ἀγιοαγγελίτισσες), ἕξι λαϊκοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί μας (δύο γυναῖκες καὶ τέσσερις ἄνδρες).

♦ **Τὴν Πέμπτη, 14/27** Ἰανουαρίου 2011, ἀπογειωθήκαμε ἀπὸ τὸν διεθνή Ἀερολιμένα «Ἐλευθέριος Βενιζέλος» γιὰ τὸ Κάιρο καὶ ἀπὸ ἐκεῖ συνεχίσαμε γιὰ τὸ Ναϊρόμπι, ὅπου προσγειωθήκαμε τὶς πρῶτες πρωῒνες ὥρες τῆς Παρασκευῆς. Μᾶς ὑποδέχθηκε ὁ Αἰδεσιμ. π. Ἰάκωβος Γουώρινγκ, Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος Ναϊρόμπι καὶ Κεντρικῆς Κένυας. Ἀπὸ ἐκεῖ ἀναχωροῦμε γιὰ τὸ Ἐμπου μὲ δύο μικρὰ λεωφορεῖα, ὅπου φθάνουμε καὶ καταλύουμε σὲ ὡραία πανσιόν.

Κατόπιν, ἀναχωροῦμε γιὰ τὸ Γυναικεῖο Μοναστήρι μας, στὴν Κάντζα τοῦ Ἐμπου. Ἡ Μονὴ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου εἶναι νεοπαγῆς (2005 ἐ.)· ἐν τούτοις, ἔχει μία ἀξιοθαύμαστη πρόοδο. Ἡ Ὁσιωτάτη Καθηγουμένη Γερόντισσα Χριστονύμφη, βαθειὰς πνευματικῆς καλλιέργειας μορφῆ, ἔχει συγκροτήσει μία δεκαπενταμελῆ (15) Ἀδελφότητα Ἀφρικανῶν Μοναζουσῶν, ἐνῶ οἱ μοναχικὲς κλίσεις θάλλουν καὶ τὸ μέλλον διαγράφεται πολὺ ἐλπιδοφόρο. Ἐκεῖ γίνεται ἡ ὑποδοχὴ

τῶν Ἑλλήνων Ἐπισκεπτῶν-Προσκυνητῶν μὲ σεμνὸ καὶ ἐγκάρδιο τρόπο. Ἦσαν παρόντες οἱ Ἱερεῖς καὶ Διάκονοι μας, οἱ Μοναχὲς καὶ ὀλίγοι λαϊκοὶ Ἀδελφοί μας. Προεξάρχει ὁ ἀκάματος καὶ συνετὸς Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος Ἀνατολικῆς Κένυας, ὁ Αἰδεσιμ. π. Ἰωάννης Ντζοῦε-Ντζάγκι. Παρατίθεται λιτή, ἀλλὰ γεμάτη ἀγάπη, μεσημβρινὴ τράπεζα. Ἀτμόσφαιρα πτωχικῆ, χωρὶς ἠλεκτρικὸ ρεῦμα, νοικοκυροσύνη καὶ καθαριότης, ὑπογράμμισις τοῦ γνησίου *Μοναχικοῦ Πνεύματος*.

• **Τὸ μεσημέρι,** γίνεται μία Ἱερατικὴ Σύναξις

στὸν Ναὸ τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου, Καθολικὸ τῆς Μονῆς, μὲ διερμηνέα (στὰ ἀγγλικά) τὸν Θεοφίλ. Ἐπίσκοπο Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιο, ὁ ὁποῖος μὲ ἀξιοζήλευτη αὐτοθυσία ἐργάζεται περὶ τὰ εἰκοσιπέντε (25) ἔτη στὸν Ἱεραποστολικὸ Ἀγρὸ τῆς Κένυας. Σκοπός, ἡ γνωριμία μὲ τὸν Ἀναπληρωτὴ Πρόεδρο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας, ἡ ὑποβολὴ αἰτημάτων καὶ ἐρωτήσεων ἐπὶ θεμάτων πρακτικῶν, ποιμαντικῶν καὶ προσωπικῶν, στὴν προοπτικὴ τῆς προόδου τῆς τοπικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κοινότητός μας.

• **Ἐν συνεχείᾳ,** ἀναχωροῦμε γιὰ τὴν Ἑνορία μας τῆς Ἀγίας Σοφίας στὴν περιοχὴ τοῦ Ἐμπου. Ἡ πτωχεῖα ἐκδηλῶς, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ λιθόκτιστου Ναοῦ. Διαπιστώνουμε τὶς μεγάλες ἐλλείψεις, τὶς καταγράφουμε καὶ ὑποσχομέθα νὰ συμβάλουμε στὴν βελτίωσι. Ἀργότερα, εὐρισκόμεθα στὴν ἄλλη Ἑνορία μας, τοῦ Ἀγίου Ἰακώβου Ἀδελφοθέου, ὅπου ἐφημερεύει ὁ Αἰδεσιμ. π. Σίμων. Οἱ ἀνάγκες καὶ ἐδῶ εἶναι ἴδιες. Ἡ ὑποδοχὴ θερμὴ. Δίπλα στὸν λιθόκτιστο Ναὸ εἶναι ἡ πρώτη ξύλινη Ἐκκλησία, τὸ οἰκόπεδο τῆς ὁποίας πρέπει νὰ ἀγορασθῇ (2.000 εὐρώ), προκειμένου νὰ γίνῃ οἶκος τοῦ Ἐφημερίου.

• **Τὸ Σάββατο, 16/29η** Ἰανουαρίου, εἴμεθα στὸ Μοναστήρι τοῦ Ἀγίου Γεωργίου. Τὴν ἡμέρα αὕτῃ τῆς Προσκυνησεως τῆς Τιμίας Ἀλύσεως τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Πέτρου, λειτουργοῦμε στὸ κατανυκτικὸ Καθολικόν, ἐν μέσῳ ἐκκλησιαστικῆς μεγάλης καὶ τελειώνουμε αἰσίως τὴν μεσημβρία. Συμμετέχουν τὸ Ἱερατεῖο μας τῆς Κένυας καὶ ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Γρηγόριος. Προεξάρχουν οἱ δύο Ἀρχιερεῖς. Οἱ ψαλμωδίες ὧλων τῶν Μοναζουσῶν καὶ ὧλων τῶν λαϊκῶν ἀπὸ κοινοῦ μᾶς συγκλονίζουν βαθύτατα καὶ ὡς *φωνὴ ὑδάτων* πολλῶν ἀνέρχονται στὸν Θρόνον τοῦ Ἐσφαγμένου Ἀρνίου!... Στὴν Θ. Λειτουργίᾳ, μετὰ τὴν μικρὰ Εἴσοδο, τελεῖται τὸ *Ὅγδοον Μυστήριον*, ἡ Κουρὰ

είς Μεγαλοσχήμους τῶν Ἀδελφῶν Μαριάμ καὶ Κυπριανῆς, δύο χαριτωμένων Μελῶν τῆς Ἀδελφότητος τοῦ Ἀγίου Γεωργίου. Προσέφερε καὶ ἀνεδέχθη αὐτὰς ἡ Ὁσιωτάτη Καθηγουμένη Γερόντισσα Χριστονύμφη. Τὸ Μυστήριον ἐτέλεσε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος κ. Ἀμβρόσιος ἀγγλιστί, ὁ δὲ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανὸς ἀνέγνωσε ἑλληνιστί τὴν τελευταία Εὐχή. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Κοινωνικοῦ, ὁ Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιος ὠμίλησε ἐπικαίρως, στὸ τέλος δὲ τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Θεοφιλ. κ. Κυπριανὸς ἀπηύθυνε ἐπίσης λόγους οἰκοδομῆς καὶ διένειμε στὸ ἐκκλησίασμα εἰκονίτσες. Ἐπίσης, πρὸ τοῦ Δι' εὐχῶν, ὁ Θεοφιλ. Μεθώνης ἔκειρε ρασοφόρον μίαν δόκιμον Μοναχὴν, ἡ ὁποία ἔλαβε τὸ ὄνομα Ἀντωνίνα.

Ἐπακολούθησε ἡ παραδοσιακὴ Μοναστηριακὴ Τράπεζα, ἡ ὁποία ἦταν πλουσιώτερη ἀπὸ τὴν χθεσινὴ, λόγω τῶν *Μυστικῶν Γάμων* τῶν Ἀδελφῶν Μαριάμ καὶ Κυπριανῆς, καὶ στὴν ὁποία παρεκάθησαν ἅπαντες οἱ ἐξ Ἑλλάδος, τὸ Ἱερατεῖο τῆς Κένυας, ὡς καὶ ὁ πολὺ εὐσεβὴς Κενυάτης Ἰατρός κ. Ἰωάννης Θυόνγκο, ὑποστηρικτὴς καὶ εὐεργέτης τῆς Ἐκκλησίας μας, υἱὸς θανόντος ἱερέως μας, μὲ σπουδὲς στὴν Πολωνία καὶ ὑψηλὴ θέσι στὸ Ὑπουργεῖο Ὑγείας.

• **Κατόπιν**, μεταβαίνουμε στὴν πλησιόχωρὴ Ἑνορία τοῦ Ἀγίου Ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ, στὴν ὁποία ἐφημερεύει ὁ Ὁσιώτ. Ἱερομόναχος Θεοφάνης, Ἀδελφὸς τῆς ἡμετέρας Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης. Κατὰ τὴν ὑποδοχὴν, ἐψάλη Δοξολογία καὶ ἀνεπέμφθησαν αἰτήσεις, ὁ δὲ Θεοφιλ. Ὁρεῶν ὠμίλησε πρὸς τοὺς παρόντας πιστοὺς μας κυρίως περὶ ἐλεημοσύνης, ἡ ὁποία εἶναι κοινὸν χρέος ὅλων μας, ἔστω καὶ ἂν εἴμεθα πτωχοί. Ὁ λιθόκτιστος Ναὸς τοῦ Ἀγίου Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ ἀνηγέρθη τὸ 1984, ζώντος ἐτι τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Γεωργίου († 1987), ὑπὸ τοῦ ἐναρέτου πατρὸς Μιχαίου, ὁ ὁποῖος τώρα εἶναι 78 ἐτῶν, ἀκμαῖος καὶ ὀλοπρόθυμος στὸ ἱεραποστολικὸ ἔργο...

• **Τὴν Κυριακὴν**, 17/30ῃ Ἰανουαρίου, ἱερὰ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου, εἶχε προγραμματισθῇ νὰ λειτουργήσουμε στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Παύλου στὴν Κάντζα τοῦ Ἐμπο. Εἶναι ἡ κεντρικώτερη καὶ μεγαλύτερη καὶ πλέον ὀργανωμένη Ἑνορία μας, στὴν ὁποία ἐφημερεύει ὁ ἀξιολεξιότατος Αἰδεσιμ. Πρωτοπρ. π. Ἰωάννης Ντζοῦε. Ὁ λιθόκτιστος Ναὸς ἔχει ἐγκαινιασθῇ ὑπὸ τοῦ πολυσεβάστου Γέροντος καὶ Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ (2003). Ἐφθάσαμε στὸν Ναὸ τὸ πρωῒ, ἀπὸ τὸν ὁποῖο ἐξήλαμε τὴν μεσημβρία... Εἶχε ἔλθει καὶ ἡ Ὁσιωτάτη Καθηγουμένη Χριστονύμφη μὲ ὀλίγες Μοναχὲς ἀπὸ τὸν Ἅγιον Γεώργιο. Οἱ πιστοὶ ἀναρίθμητοι... Τὰ παιδιὰ, λαοθάλασσα!... Ψαλμωδία κοινὴ, στίς γλώσσες Σουαχίλι καὶ Κικούγιου... Ὅλοι οἱ ἱερεῖς (6) καὶ οἱ Διάκονοί μας (2) παρόντες, γιὰ νὰ χαροῦμε

λειτουργικά την ένότητά μας... Πατρικές νουθεσίες απηύθυναν οι δύο Ἀρχιερείς στους διψασμένους Κενυάτες, λόγους παρηγορίας, λόγους κατηχήσεως, λόγους ενισχύσεως και ἐνθαρρύνσεως... Ἦταν μία πανήγυρις! Χαρά, ἐνθουσιασμός, ἀγάπη, χοροὶ παραδοσιακοί...

♦ **Μετά** τὴν λιτὴ μεσημβρινὴ τράπεζα στὸν περίβολο τοῦ Ναοῦ, ἔγινε μία κληρικολαϊκὴ Σύναξις στὴν τεράστια ἐνοριακὴ αἴθουσα. Μεταφραστὴς ἦταν ὁ π. Θεοφάνης. Μετὰ ἀπὸ μία εἰσαγωγὴ τοῦ Θεοφιλ. Ὁρεὼν, ἐτέθησαν ἐρωτήματα καὶ ἐδόθησαν ἀπαντήσεις. Ἱερεῖς, λαϊκοὶ καὶ ἡ Καθηγουμένη Χριστονύμφη ἔθιξαν θέματα Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ Ἦθους, τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζουν σὲ ἓνα περιβάλλον ποὺ ἀργά, ἀλλὰ σταθερά ἀστικοποιεῖται, κομίζουν τοὺς πειρασμούς καὶ τὰ προβλήματά του...

• **Τὴν Δευτέρα**, 18/3 1η Ἰανουαρίου, ταξιδεύσαμε στὸ Ἐθνικὸ Πάρκο τοῦ Ὁρους Κένυα, τὸ ὁποῖο ἔχει ἑκτάσι 716 τ.χλμ. καὶ φιλοξενεῖ μεγάλη ποικιλία μεγαλόσωμων ζώων.

• **Τρίτη**, 19.1/1η Φεβρουαρίου, ἀναχωρήσαμε γιὰ Ναϊρόμπι. Πλησίον τοῦ Ἐμπο, ὁ εὐλαθὴς Ἰατρός κ. Ἰωάννης Θυόνγκο μᾶς ὡδήγεῖ στὸ κτῆμα ποὺ ἔχει ἀφιερώσει στὴν Ἐκκλησίᾳ μας, προκειμένου νὰ γίνῃ ἀνδρικό Μοναστήρι. Στὰ δύο ἐκτάρια τοῦ κτήματος ὑπάρχουν ἤδη χώροι κατάλληλοι γιὰ φιλοξενία Μοναχῶν καὶ Παρεκκλήσιον. Ἡ Μονὴ αὐτὴ ἔχει ἤδη ἀφιερωθῇ στὴν Κοίμησι τῆς Θεοτόκου.

• **Ἐφθάσαμε** στὸ Ναϊρόμπι καὶ ἀπὸ ἐκεῖ κατευθυνθήκαμε στὸ Καρούρι, 17 χλμ. ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα, στὸ χωριὸ καὶ τὴν Ἐνορίᾳ τοῦ π. Ἰακώβου Γουώρινγκ. Γευματίσαμε καὶ ξεκουραστήκαμε, διότι μετὰ τὰ μεσάνυχτα θὰ εἶχαμε τὴν πτῆσι τῆς ἐπιστροφῆς ὄχι μὲσω Καῖρου, λόγῳ τῆς ἐξεγέρσεως τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ἀλλὰ μὲσω Κωνσταντινουπόλεως. Στὸν χώρο ὅπου εὐρίσκεται ὁ Ναὸς τῆς Ἁγίας Σκέπης καὶ ἡ οἰκία τοῦ π. Ἰακώβου, εἶχαμε τὴν εὐκαιρία νὰ συναντηθοῦμε μὲ ἀρκετοὺς πιστοὺς, κυρίως γυναῖκες, νὰ ἀκούσουμε τὰ προβλήματά τους, τὸν πόνο τους, τὰ ἀδιέξοδά τους λόγῳ τῆς φτώχειας κ.ἄ. Ἀναπτύχθηκε ἓνας δεσμός εἰλικρινοῦς ἀγάπης καὶ συμπόνιας, ὁ ὁποῖος ἐκφράσθηκε ἄμεσα καὶ πρακτικά: ἀναλάβαμε τὴν *υἱοθεσία* μερικῶν παιδιῶν, δηλαδὴ τὴν ὑποχρῶσι νὰ πληρώνουμε τὰ ἐξοδα τῶν σπουδῶν τους.

• **Τὸ πρωῒ** τῆς Τετάρτης, 20.1/2ας Φεβρουαρίου, φθάσαμε στὴν Κωνσταντινούπολι, ὅπου πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς μας προλάβαμε νὰ ἐπισκεφθοῦμε μερικὰ ἱερὰ προσκυνήματα.

• **Ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα** τῆς Τετάρτης, 20.1/2.2.2011, φθάνουμε στὸ «Ἐλευθέριος Βενιζέλος», ὅπου μᾶς ὑποδέχονται οἱ πολυαγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί μας, οἱ ὁποῖοι ἀναμένουν νὰ ἀκούσουν τὰ τοῦ περιπετειώδους Προσκυνήματός μας. Τὶς ἐπόμενες ἡμέρες, ἐδόθησαν ἀρκετὲς εὐκαιρίες νὰ διηγηθοῦμε τὶς ἐντυπώσεις καὶ ἐμπειρίες μας ἀπὸ τὴν συναναστροφή μας μὲ τοὺς Ἀφρικανοὺς-Κενυάτες Ἀδελφούς μας, οἱ ὁποῖοι μὲ πείνα καὶ δίψα πνευματικὴ ὑψώνουν τὰ χέρια τους πρὸς τὴν Ὁρθοδοξία, μάλιστα τῆς Ἑλλάδος, βοῶντες ἱκετευτικά: «Διαβάς εἰς Κένυαν βοήθησον ἡμῖν!...».

♦ **Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν!...**

Ἐπίσκεψις Ἀγάπης στὶς Φυλακὲς Ἀηλίκων Βόλου

ΤΟ Σάββατο, 30.1/12.2.2011, πραγματοποιήθηκε σὺν Θεῷ ἄλλη μία σημαντικὴ ἐπίσκεψις ἀγάπης στοὺς Φυλακισμένους ἀδελφούς μας. Ὁμάδα 48 προσκυνητῶν, μὲ ἐπὶ κεφαλῇ τὸν Θεοφίλ. Ἐπίσκοπο Ὁρεῶν κ. Κυπριανό, ἡ ὁποία περιελάμβανε Κληρικούς, Μοναχὲς ἀπὸ Ἱερὲς Μονές μας τῆς Ἀττικῆς καὶ Μέλη τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Συλλόγου Ὁρθοδόξων Γυναικῶν «Ἅγιος Φιλάρετος ὁ Ἐλεήμων», ταξίδευσαν ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονὴ μας τῶν Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης μὲ προορισμὸ τὶς Φυλακὲς Ἀηλίκων Βόλου.

Ἡ ἐπίσκεψις ἔγινε κατόπιν εὐγενοῦς προσκλήσεως τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Φυλακῶν κ. Ἀποστολάκη. Ἐκεῖ κρατοῦνται 150 ἀηλικοί, κυρίως ἀλλοδαποί, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται σὲ πλήρη ἔνδεια καὶ χωρὶς κανένα ἐπισκεπτήριο.

Ὁ Θεοφίλ. κ. Κυπριανὸς καὶ οἱ συνοδοὶ του προσέφεραν στοὺς ἀηλικούς κρατούμενους ἐγκάρδιο ἀσπασμὸ ἀγάπης, καθὼς καὶ δέματα μὲ εἶδη πρώτης καὶ ἀτομικῆς ἀνάγκης, πρὸς μεγάλη συγκίνησι καὶ ἀνακούφισί τους.

Ὁ Διευθυντὴς τῶν Φυλακῶν ἀπὸ μέρους του ἐξέφρασε τὶς θερμὲς εὐχαριστίες του γιὰ τὴν ἀτμόσφαιρα ἀγάπης καὶ ἀνθρωπιᾶς ποὺ δημιουργήθηκε στὶς ψυχὲς κάποιων λησμονημένων καὶ περιθωριακῶν νέων ἀνθρώπων ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψι αὐτή.

Βαπτίσεις ἑτεροδόξων στὴν Τσεχία

ΤΟ Σάββατο, 16/29.1.2011, ἐτελέσθησαν χάριτι Θεοῦ οἱ Ὁρθόδοξες Βαπτίσεις τοῦ Βλαδιμήρου καὶ τῆς Ἀννης, γονέων τοῦ Ἱερέως μας στὸ Γιεζντόβιτσε τῆς Τσεχίας π. Ἱερεμίου Τσβάκ, στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου Μαξίμοβιτς.

Οἱ νεοφώτιστοι ἦσαν πρώην Παπικοί, ἀλλὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐθεωροῦντο Κατηχούμενοι στὴν Ὁρθοδοξία, ὁ δὲ κ. Βλαδιμήρος, συνταξιούχος ὁδηγός, βοήθησε οὐσιαστικά στὴν ἀνέγερσι τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ μας στὸ Γιεζντόβιτσε καὶ συμπαραστέκεται πρόθυμα σὲ ὅλες τὶς ἐργασίες τοῦ Ναοῦ. Ἐνα μῆνα πρὸ τῆς Βαπτίσεώς του καὶ ἐνῶ διεκρίνετο ἀπὸ χρόνια ἐπιφύλαξι ὡς πρὸς τὸ διάβημα αὐτό, ἄκουσε καθαρὰ μέσα του μία ἐπιτακτικὴ φωνή, κατὰ τὴν διάρκεια μιᾶς νυκτὸς ποὺ ἀγρυπνοῦσε, ὅτι ἦλθε ὁ καιρὸς νὰ βαπτισθῇ! Τοῦτο τὸν συγκλόνισε καὶ ἀπεδίωξε πλεόν ἀπὸ μέσα του κάθε ἀναστολή.

Τὰ Μυστήρια ἐτέλεσε ὁ ἐπισκεφθεὶς τὴν γενέτειρά του Τσεχία τὶς ἡμέρες ἐκεῖνες Ἱερέας μας ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα Αἰδεσιμ. π. Γεώργιος Γιάν, πρὸς μεγάλη χαρὰ τῆς μικρᾶς Κοινότητός μας τῶν Ὁρθοδόξων Ἐνισταμένων στὴν Τσεχία.

Ἄλεξανδρος Παπαδιαμάντης*

Α. Ὁ Ἄλεξανδρος Παπαδιαμάντης καὶ τὸ ἀναμορφωτικὸ κίνημα τῶν Κολλυβάδων

Ὁ Ἄλεξανδρος Παπαδιαμάντης εἶναι μιὰ μεγάλη λογοτεχνικὴ φυσιογνωμία τοῦ Ἑλλαδικοῦ χώρου καὶ σὰν τέτοια πρέπει νὰ τὴ δοῦμε μέσα στὰ σωστὰ πλαίσια.

Ὁ καθορισμὸς τῆς χρονολογίας ποὺ γεννήθηκε, 1851, ἢ τοῦ τόπου ποὺ τὸν γέννησε, Σκιάθος, δὲν εἶναι τόσο ἀπαραίτητα, ὅσο ὁ καθορισμὸς τοῦ πνευματικοῦ χώρου ποὺ τὸν γέννησε. Ὁ Παπαδιαμάντης ἦταν πνευματικὸς γόνος τῶν Κολλυβάδων.

Τὸ κίνημα τῶν Κολλυβάδων ἦταν ἓνα πνευματικὸ κίνημα τοῦ δευτέρου μισοῦ τοῦ 18ου αἰ. καὶ τῶν πρώτων δεκαετιῶν τοῦ 19ου αἰ. στὸ Ἅγιον Ὅρος. Φαινομενικὰ τοῦ αἰτήματα ἦταν ἡ τέλεση τῶν Μνημοσύνων τὴν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου, στὴν οὐσία ὅμως ἤθελε καὶ ἀγωνίστηκε γιὰ τὴν Ὁρθόδοξη Παράδοση, τὴν Βιβλική, τὴν Ἐκκλησιαστική, τὴν Ἀγιοπατερική.

Ἕνα πνευματικὸ τέκνο καὶ ἀνάστημα τῶν Κολλυβάδων (Ἀθανάσιος Πάριος, Ἅγιος Μακάριος Νοταρᾶς, Ὅσιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης) εἶναι ὁ Ἄλεξανδρος Παπαδιαμάντης. Τὸ ὅτι ἐγίνε ὁ «θεμελιωτὴς τοῦ θρησκευτικοῦ διηγήματος εἰς τὴν Ἑλλάδα», αὐτὸ ὀφείλεται κυρίως σὲ δύο παράγοντες: στὸ θρησκευτικὸ περιβάλλον τῆς οἰκογένειάς του -ὁ πατέρας του ἦταν Ἱερέας- καὶ στὴν ἀτμόσφαιρα τῶν Κολλυβάδων ποὺ γνώρισε. «Αἱ Ἀγρυπνίαι εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Ἐλισσαίου μετὰ τοῦ πατρὸς Ν. Πλανᾶ καὶ τοῦ κύκλου τῶν φιλακολούθων καὶ ἀπλοϊκῶν ἀποδεικνύουν τὴν αὐστηρὰν παραδοσιακὴν θέσιν του»¹.

Β. Ἡ ζωὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου Παπαδιαμάντη

Ὁ Παπαδιαμάντης ἦταν γέννημα καὶ θρέμμα τῆς λαϊκῆς πνευματικότητος καὶ εὐλάβειας τοῦ Ἑλληνικοῦ χώρου προτοῦ «βελτιωθεῖ» καὶ «διαφωτισθεῖ». Γνώριζε καλὰ τὰ Πατερικὰ κείμενα καὶ προπαντὸς τὸ Ὁρθόδοξο λειτουργικὸ Τυπικὸ (τὸ ἔμαθε ὅταν, νέος εἴκοσι δύο χρόνων, πῆγε γιὰ λίγο καιρὸ στὴν χερσόνησο τοῦ Ἀγίου Ὁρους). Παραμένει ἴσαμε σήμερα ἓνας ἀπὸ τοὺς σημαντικότερους θεολόγους τοῦ Νεότερου Ἑλληνισμοῦ, στὸν ὁποῖο δίκαια δόθηκε ὁ χαρακτηρισμὸς «Ὁ Ἅγιος τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων».

Κι ἦταν μιὰ πραγματικὰ ἀγία ψυχὴ ὁ Παπαδιαμάντης. Ἀσκητὴς σωστός. Δίκαια τοῦ δόθηκε καὶ τὸ προσωνύμιο «Ὁ Κοσμοκαλόγερος». Ἀγαποῦσε τὶς ἱερὲς Ἀκολουθίες ὅσο ἐλάχιστοι.

Γι' αὐτὸ δὲν εἶναι παράξενο ὅτι τὸν ἀπέρριψαν οἱ σύγχρονοί του καὶ ἡ κατοπινὴ γενιὰ ποὺ ἦταν ἀνθρώποι ψωριασμένοι ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴ διανόηση, ἀκαδημαϊκοί, θεολόγοι, λόγιοι, διαφωτιστὲς καὶ ἓνα σωρὸ ἄλλοι ἐκπρόσωποι τῆς νεοελληνικῆς νεοειδωλολατρείας.

Χαρακτηριστικὰ τῆς εὐλάβειας καὶ τῆς ἀσκητικότητάς του εἶναι τὰ τελευταῖα γεγονότα τῆς ζωῆς του. Ὁ Παπαδιαμάντης, ὅταν ἦταν ἐτοιμοθάνατος στὶς 3 Ἰανουαρίου τοῦ 1911, κάλεσε τὸν Ἱερέα, ζήτησε νὰ μεταλάβει καὶ νὰ τοῦ διαβάσουν τὴν προσευχὴ τῶν μεγάλων ἀμαρτωλῶν ποὺ μετανοοῦν. Ὑστερα ἀπὸ λίγο ἐγείρε τὴν κεφαλὴ του

ψάλλοντας -δηλαδή εύχαριστώντας- τὸ Δοξαστικὸ τῆς Ἑνάτης Ὑμνης τῶν Θεοφανείων:
«Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην τὴν ἀκήρατον Κορυφὴν τοῦ Δεσποτοῦ...».

Γ. Τὸ ἔργο τοῦ Παπαδιαμάντη

Ὁ Παπαδιαμάντης ἔγραφε κυρίως διηγήματα. Τὰ μυθιστορηματά του, ὅπως «Οἱ Ἑμποροὶ τῶν Ἑθνῶν» ἢ «Ἡ Γυφτοπούλα», χωρὶς μεγάλη λογοτεχνικὴ ἀξία, εἶναι ἓνα ξέσπασμα τοῦ ψυχικοῦ του κόσμου κατὰ τῆς Ἀρχαιοπληξίας καὶ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Δύσης.

Μεγαλούργησε ὅμως σὰν διηγηματογράφος. Τὰ διηγήματά του ὑπολογίζονται σὲ διακόσια. «Τὰ ἀριστουργήματά του εἶναι μερικὰ ἀπὸ τὰ σκιαθίτικα διηγήματά του, ὅπως εἶναι τὸ «Ὁνειρο στὸ κῦμα», «Υπὸ τὴν Βασιλικὴν δρῦν», «Φτωχὸς Ἅγιος», «Ἡ Νοσταλγὸς» κ.ἄ. Στὰ ἀριστουργήματά του κατατάσσεται καὶ τὸ μεγάλο διήγημά του (νουβέλλα) «Ἡ Φόνισσα», πού μερικοὶ τὸ θεωροῦν τὸ ἀνώτερο ἀπὸ ὅλα του»².

Ἡ θεολογία τοῦ Παπαδιαμάντη, ὅπως φαίνεται μέσα ἀπὸ τὰ διηγήματά του, εἶναι ἡ θεολογία τῆς Μεταμορφώσεως, τῆς λειτουργικῆς ἀλλοιώσεως ἐνὸς λαοῦ σὲ σῶμα Χριστοῦ. Εἰκονογραφεῖ ὁ Παπαδιαμάντης κάτω ἀπὸ ταπεινὸ καὶ ἀπέριττο ἔνδυμα αὐτὴ τὴν πραγματικότητα, ἔχοντας ταυτόχρονα σαφέστατη ἐπίγνωση ὅτι ἐπέρχεται ραγδαία ἡ διάβρωσή της. Ὁ Εὐρωπαϊκὸς διαφωτισμὸς εἶχε ἀφήσει τοὺς πάντες γύρω του σὲ ἐκστατικὸ παραλήρημα, καὶ ὁ Παπαδιαμάντης ἀντιτάσσει σ' αὐτὴ τὴν ἐκσταση τὶς ταπεινὲς μορφές τῶν τελευταίων ἀληθινῶν ἀνθρώπων πού ἀξιώθηκε νὰ ψηλαφήσει μέσα στὸ Ὁρθόδοξο ἥθος τοῦ νηιοῦ του. Φιλακόλουθες γριουλές τοῦ νηιοῦ, ἀπλοῖκοι παπάδες, τσομπάνηδες καὶ βαρκάρηδες, παράνομοι καὶ μέθυστοι, παρουσιάζονται ὅλοι δικαιωμένοι καὶ ἀγιασμένοι μέσα στὴν Ἐκκλησία πού ἀκόμη λειτουργεῖ σωστά.

«Ὁ Παπαδιαμάντης τραγουδοῦσε τοὺς φτωχοὺς καὶ τὸ ἔργο του στάθηκε τὸ μεγάλο χρονικὸ τῆς Ἑλληνικῆς φτωχολογίας»³.

Δ. Ἡ γλῶσσα τοῦ Παπαδιαμάντη καὶ ἡ σύγχρονη Παιδεία

Ὁ ἰδιόμορφος ἐκφραστικὸς χαρακτῆρας τοῦ Παπαδιαμάντη καθιστᾷ τὸ λόγο του πολὺ γλαφυρὸ. Γιὰ τὴν κατανόηση τῶν διηγημάτων του σὲ δάθος χρειάζεται ἡ ἐξάσκηση στὴν «ἀνάγνωση» ἀρχαίων συγγραφέων ἀπὸ τὸ πρωτότυπο· γιατί ἡ μετάφραση δὲν ἐξασκεῖ τὸ μυαλό μας, ἀλλὰ μᾶς καθιστᾷ, τὶς περισσότερες φορές, παθητικούς δέκτες ὁποιασδήποτε συνθηματολογίας!

Ἡ ἀρχαία γλῶσσα ὀδηγοῦσε τὸ μεγάλο διηγηματογράφο. Ὑπάρχουν γλωσσικὰ στοιχεῖα ἐκφράσεως καὶ ἀπὸ τὴν ἀρχαῖζουσα τόσο στὰ ἔργα του ὅσο καὶ σὲ ἄλλα γραπτὰ κείμενα (ὅπως ἐπιστολές). Εἶχε ἀφομοιώσει τὰ ἐνεργὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχαίας γλώσσας.

Ὅτι ἦτανε πρόμαχος τῆς «καθαρεύουσας» δὲ φαίνεται ἀπὸ πούθεν. Ἡ καθαρεύουσα πού κατασκευάσθηκε ἀπὸ τὸν Κοραῖ στὸ γραφεῖο του στὸ Παρίσι, ἦτανε ψευτικὴ γλῶσσα. Ὅ,τι καταργήθηκε ἀπὸ τὰ σχολεῖα καὶ πρόσφατα (1976) ἀπὸ τὰ δημόσια ἐγγραφα, εἶναι ἓνα μεγάλο θῆμα τῆς Παιδείας πρὸς τὴν ἄρση τοῦ διχασμοῦ, πού ξεκινᾷ ἀπὸ τὴν πολιτικὴ καὶ ἐπεκτείνεται καὶ στὴν γλῶσσα· οἱ ἀρχαῖζοντες θεωροῦνταν οἱ «ἐθνικόφρονες», ἐνῶ οἱ δημοτικιστὲς οἱ «ἀριστεροί».

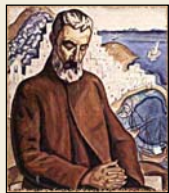
Ἀλλά! «Ἡ κατάργηση τῆς διδασκαλίας τῶν ἀρχαίων στὰ σχολεῖα εἶναι μὴ ριζικὴ ὑπονόμηση αὐτοῦ τοῦ ἐπιτεύγματος»⁴. Ἡ δημοτικὴ ξεκομμένη ἀπὸ τὴν ἀρχαῖζουσα εἶναι ἓνα καράβι στὸ πέλαγος χωρὶς φάρο! Ἡ δημοτικὴ δὲ λύνει τὸ γλωσσικὸ πρόβλημα, ἂν δὲν καθοδηγεῖται ἀπὸ τὴν ἀρχαῖζουσα: «Μιὰ αἰτία, πού κρατήθηκε σὲ τόση

← πολυαίωνα νεότητα ὁ ἀρχαῖος ἐλληνικὸς πολιτισμὸς, εἶναι ἡ ἀδιάκοπη ἀναθεώρηση τῆς παραδόσεως καὶ ἀναπροσαρμογῆς του» καὶ συνεπῶς καὶ ἡ ἀναπροσαρμογὴ τοῦ μέσου ἔκφρασης τῆς παραδόσεως καὶ τοῦ πνεύματος, τῆς γλώσσας!

Ὁ Παπαδιαμάντης «εἶχε ὑποτάξει τὴ γλῶσσα στὴ ζωὴ καὶ ὄχι τὴ ζωὴ στὴ γλῶσσα - γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἀρχαῖζουσα ἔκφραση ἦταν ἐξίσου ἀληθινὴ μὲ τὸ δημοτικὸ τραγούδι!».

Ε. Τὸ πραγματικὸ νόημα τῆς πενίας τοῦ Ἀλέξανδρου Παπαδιαμάντη

Ὁ Παπαδιαμάντης δὲν εἶχε πιαστεῖ ἀπὸ τὰ πλοκάμια τοῦ συδαιτισμοῦ τοῦ μαμωνᾶ, ἀλλ' ἐπλούτιζε «εἰς Θεόν».

«Γεννήθηκε φτωχός, ἔζησε φτωχός καὶ πέθανε φτωχός». Ἦταν φτωχὸς σωματικά, ἀλλὰ δὲν εἶχε οὔτε τὸν καημὸ οὔτε τὴν λαχτᾶρα τοῦ πλούτου. Ἦταν τύπος τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν φτωχῶν καὶ παραπεταμένων.

«Ἀπόδειξη», ἀπὸ τίς ἀσυνήθιστες, εἶναι ἡ ὀργάνωση γιορτῆς πρὸς τιμὴν τοῦ Παπαδιαμάντη. Τὴν ὀργανώσανε θαυμαστὲς καὶ φίλοι, λογοτέχνες καὶ ἄνθρωποι κοσμικοί. Κι ὀρίσανε μάλιστα τὴν πριγκίπισσα Μαρία Βοναπάρτη, σύζυγο τοῦ Πρίγκιπα Γεωργίου, νὰ εἶναι ἐπικεφαλῆς τοῦ γιορτασμοῦ ποὺ θὰ γινότανε στὴν αἴθουσα τοῦ Παρνασσοῦ. Ποιὸς λογοτέχνης ἢ ποιὸς ἄνθρωπος ποὺ θὰ βρισκότανε στὴν ἀπαθλιωμένη κατάσταση τοῦ Παπαδιαμάντη, δὲ θ' ἀντίκρυε τούτῃ τὴ μοναδικὴ εὐκαιρία;... Κι ὦμο! Ὅλοι οἱ σημαντικοὶ ἄνθρωποι στὴν αἴθουσα, ἐκτὸς ἀπὸ ἓνα: τὸν ἴδιο τὸν τιμώμενο τὸν Ἀλέξανδρο Παπαδιαμάντη. Τὸν ἀναζητήσανε παντοῦ, ἀλλὰ δὲν τὸν βρήκανε πουθενά. Ἔτσι ἡ γιορτὴ ἔγινε δίχως τὸν Παπαδιαμάντη, γιατί κανένας δὲν μποροῦσε νὰ ὑποψιαστεῖ πὼς ὁ Παπαδιαμάντης ἀρνήθηκε τὸ χειροκρότημα καὶ τὸ λιβανωτὸ τῶν τρανῶν καὶ τῶν σπουδαίων, γιὰ νὰ περάσει τὴν ἴδια ὥρα στὸ σπίτι ἐνὸς φτωχοῦ μανάβη, τοῦ Νικόλα τοῦ Μπούκη, ποὺ ὁ Παπαδιαμάντης ἔψελνε συχνὰ στὸ σπίτι του κι ἡ μικρούλα ἢ κόρη τοῦ Μπούκη, ἡ Ἀγγελικούλα, τὸν ἄκουγε μὲ κατάνυξη, ὀνομάζοντας τίς ψαλμωδίες τοῦ Παπαδιαμάντη «Τὰ τραγούδια τοῦ Θεοῦ»⁵...

Οἱ ματαιολογίες περισσεύουν μπροστὰ σ' αὐτὸ τὸ ὀφθαλμοφανὲς γεγονός, ποὺ δείχνει τὴν ἀρνητικὴ θέση του μπροστὰ στὴν ματαιότητα τοῦ πλούτου καὶ τῆς δόξας.

Κλείνουμε τὴ μελέτη μὲ λίγα λόγια τοῦ Φώτη Κόντογλου, γιατί πιστεύουμε ὅτι ἡ μεγάλη αὐτὴ λογοτεχνικὴ προσωπικότητα πρέπει νὰ τιμᾶται καὶ νὰ ἐκτιμᾶται ἀπὸ ἀντάξια τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἔργου τῆς πρόσωπα: «Ὅσο περνᾷ ὁ καιρὸς, ὁλοένα ξεθωριάζουνε οἱ μεγάλοι ἄντρες καὶ οἱ λογῆς-λογῆς ἀποθεωμένοι. Πλὴν ὁ Παπαδιαμάντης γίνεται ὁλοένα πιὸ ζωντανός, πιὸ ἀληθινός, πιὸ ἀγαπημένος, πιὸ ζωογόνος μέσα στὶς ψυχές, ντυμένος στολὴν ἀφθαρσίας. Γιατὶ εἶναι ἓνα κλαδί ἀμάραντον ἀπὸ τὸ πολύκλωνο δέντρο τῆς Ὁρθοδοξίας, ποὺ τὸ φύτεψε ὁ Χριστός, γιὰ νὰ εἶναι χλωρὸ καὶ ἀνθισμένο στὸν αἰῶνα... Ὁ Παπαδιαμάντης εἶναι ἡ Ἑλλάδα κι ἡ Ὁρθοδοξία, ποὺ ἡ δύναμή της πληθαίνει μὲ τὴ φτώχεια, μὲ τὴν ἀγωνία, μὲ τὰ μαρτύρια»⁶.

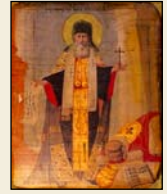
«Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος».

X.B.

(*) Βλ. Ἰστολόγιο «Τρελογιάννης», Σάββατο, 5 Φεβρουαρίου 2011. Σημ. Συντ.: Τὸ κείμενο αὐτὸ ἀποτελεῖ μία καλὴ προσέγγιση τοῦ Παπαδιαμάντη, ἂν καὶ ὄχι κατὰ πάντα ὀρθὴ καὶ εὐστοχη.

(1) Τὸ ζήτημα τῶν Κολλυθῶδων, Κ.Κ. Παπουλίδης, σ. 90. / (2) Γιώργου Ν. Καλαματιανοῦ, Σύντομη ἱστορία τῆς νεοελληνικῆς λογοτεχνίας, ἔκδοση ΙΗ', σ. 102. / (3) Παπαδιαμάντης, Κωστὴ Μπαστιά, σ. 101. / (4) Χρήστου Γιανναρά, Ἡ νεοελληνικὴ ταυτότητα, σ. 153. / (5) Παπαδιαμάντης, Κωστὴ Μπαστιά, σ. 111-113. / (6) Ὁ Φτωχὸς Ἅγιος, Π.Β. Πάσχου, σ. 49.

Ἡ σημασία τοῦ Ἀγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ κατὰ τὸν Ἀλέξανδρο Παπαδιαμάντη*

ΕΙΣ τῶν μαθητῶν τοῦ Πλήθωνος καὶ ὁπαδῶν τῶν δογμάτων αὐτοῦ ἦτο καὶ ὁ καρδινάλιος Βησσαρίων. Ὁ εὐφυέστατος οὗτος καὶ πολυγραφώτατος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης συγγραφεὺς δὲν ἠδυνήθη ν' ἀντιστῇ εἰς τὸν πειρασμόν, ὅτε συνέβη ἡ ἐν Φλωρεντία σύνοδος τοῦ ἔτους 1438-1439. Τετρακόσιοι καὶ πλέον ἀνατολικοὶ ἐπίσκοποι εἶχον μεταβῇ εἰς τὴν σύνοδον ταύτην καὶ μετ' αὐτῶν ὁ Βησσαρίων. Οἱ ἀγαθοὶ οὗτοι ἄνθρωποι, μετὰ τοῦ βασιλέως Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου, ἐνόμισαν καλόν, πρὸς ἀποφυγὴν μακρῶν δογματικῶν συζητήσεων, ὑφ' ὧν ἀντήχουν τὰ ὄρη καὶ τὰ πελάγη ἐπὶ ἔνδεκα αἰῶνας, ἐνόμισαν, λέγω, καλὸν νὰ ὑπογράψωσιν ἀσυζητητὴ τὸν τόμον ἐκείνον, δι' οὗ οἱ ἐπίσκοποι τῆς Ἀνατολῆς ἀνεγνώριζον τὸ πρωτεῖον τοῦ Πάπα, ὅπερ ἐδόθη παρὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν Πέτρον, καὶ μετέβαινε πάντως καὶ εἰς τοὺς διαδόχους αὐτοῦ. Κατὰ τὴν παράδοσιν, εἷς μόνον ἐπίσκοπος ἀντέστη καὶ ἠρνήθη διαρρηθὴν νὰ ὑπογράψῃ, ὁ Ἐφέσου Μάρκος, ὁ ἐπικαλούμενος Εὐγενικός. Ὁ διδάσκαλος Ἀθανάσιος ὁ Πάριος, ἐκκλησιαστικὸς συγγραφεὺς ἀκμάσας ἐν ἀρχῇ τῆς ἐνεστώσης ἑκατονταετηρίδος (ΙΘ' αἰ.), λέγει περὶ τοῦ Μάρκου τούτου τοῦ Εὐγενικοῦ, ὅτι εἶναι οὐχὶ μόνον ἴσος πρὸς τοὺς Βασιλείους καὶ Χρυσοστόμους, ἀλλὰ πολλῶ ἀνώτερος αὐτῶν.

Διότι ἐκεῖνοι μὲν ἐν μέσῳ πολλῶν ὁμοφρόνων ἐκήρυττον τὰ ὀρθόδοξα δόγματα. Οὗτος δὲ μόνος πρὸς πολλοὺς ἠδυνήθη νὰ ἀντιστῇ εἰς τὰς υπερφίλους ἀξιώσεις τῆς παπῶσυνης, ἐγκαταλειφθεὶς δὲ, κατὰ τὸν ψαλμωδόν, παρὰ γονέων καὶ ἀδελφῶν, δὲν ἀπέβαλε τὸ θάρρος, ἀλλὰ κατέρριψε τὴν «δυτικὴν ὀφρύν», κατὰ τὸν πολλὸν Φώτιον. Ὅσοι ἐπιθυμοῦσι πλείονας πληροφορίας περὶ τούτου παραπέμπονται εἰς τὸ σύγγραμμα τοῦ εἰρημένου Ἀθανασίου τοῦ Παρίου, τὸ ἐπιγραφόμενον «Ὁ Ἀντίπαπας».

Τινὲς δὲ τῶν ζωγράφων τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ἐφιλοτιμήθησαν νὰ ζωγραφίσωσι τὸν Μάρκον τὸν Εὐγενικὸν καθήμενον ἐπὶ τοῦ ἀρχιερατικοῦ θρόνου, βαστάζοντα τὸ ἱερὸν εὐαγγέλιον καὶ τὴν ποιμαντικὴν ράβδον, καὶ παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ κείμενον τὸν Πάπαν Εὐγένιον, οὗ ἡ τίρα πεπτωκυῖα ἀπὸ τῆς κεφαλῆς κυλινδεῖται ὑπὸ τοὺς πόδας τοῦ Μάρκου. Ὁ αὐτὸς Πάπας, κατὰ τὸν εἰρημένον Ἀθανάσιον τὸν Πάριον, ἐκ συγγραφῶν τῆς ιε' ἑκατονταετηρίδος ἐρανιζόμενον τὰς πληροφορίας αὐτοῦ, ὅτε εἶδε τὴν ὑπογραφὴν μὲν τῶν λοιπῶν ἐπισκόπων, ἀλλὰ τὴν ἄκραν καὶ ἰσχυρογνώμονα ἀντίστασιν τοῦ Ἐφέσου Μάρκου, ἠναγκάσθη νὰ εἴπῃ· «Nihil fecimus»—Οὐδὲν ἐποιήσαμεν! Ὡς φαίνεται, ἐπεθύμει ὁ Πάπας ἵνα πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ ἐπίσκοποι ὑπογράψωσι τὴν παραδοχὴν τῶν δογμάτων τῆς Ρώμης, καὶ μηδεὶς μείνῃ ἀμφίβολος.

Δύσκολον τῷ ὄντι ζήτημα προτείνεται εἰς τὴν προσοχὴν τοῦ μελετητοῦ τῆς ἱστορίας. Καὶ ἂν ὑπῆρχον ἐν τῇ συνόδῳ ἐκείνῃ δευτερεύοντά τινα καὶ τριτεύοντα πρόσωπα, φρονούντα τὰ αὐτὰ πρὸς τὸν μητροπολίτην τῆς Ἐφέσου, οἷος ὁ μετέπειτα πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Γεώργιος ὁ Σχολάριος καὶ ἄλλοι, πάλιν τὸ ζήτημα μένει ἀκέραιον. Οἱ ἐπίσκοποι τῆς Ἀνατολῆς ὑπέγραψαν σύμπαντες τὸν ὅρον τῆς παπικῆς συνόδου. Ἀλλ' ἀντιπροσώπευον οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι τὰς θρησκευτικὰς δοξασίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἢ ὄχι; Ἐὰν ναί, διατί ὁ λαὸς ὁ ἑλληνικὸς δὲν ἀπεδέχθη τὰ ὑπ' αὐτῶν ἐψηφισμένα; Ἐὰν ὄχι, τί παθόντες ὑπέγραψαν δόγματα, ἃ δὲν εἶχον ἐντολὴν νὰ παραδεχθῶσιν; Ἀλλ' ἴσως ἔπραξαν τοῦτο οἰκονομικῶς, ὅπως ἀναπαύσωσι τὸ θηρίον, καὶ αὕτη εἶναι ἡ πιθανωτέρα λύσις, ἥν δύνανται τις νὰ εὕρῃ ἀναγινώσκων τὰ χρονικά τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ διαπορῶν. Διότι εἶναι γεγονός πασιφανέστατον, ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς καὶ μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἀστόργου καὶ παρανόμου ἐκείνου ὅρου ἔμεινεν εἰπέρ ποτε ὀρθόδοξος.

(*) Βλ. τὸ Κεφάλαιον «Ἱστορικὴ παρέκβασις» στὸ μυθιστόρημα «Ἡ γυφτοπούλα», στὸ Ἀλ. Παπαδιαμάντη, Τὰ Ὑπαντα, τόμος Πρῶτος, ἐπιμ. Γ. Βαλέτα, ἀ.τ.χ. (Ἀθῆναι 1960), σελ. 305-307.

Χαίρει τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ Βαπτισθέντος Σωτῆρος ἡμῶν, τὴν Τετάρτη, 6/19.1.2011, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου ἐν Ἑλλάδι, ἐώρτασε καὶ πάλι μὲ λαμπρότητα τὰ Ἅγια Θεοφάνια στὸν Ὁρωπὸ Ἀττικῆς.

Ὁ Μεγάλος Ἀγιασμός τῶν ὑδάτων στὴν προβλήτα τοῦ Ὁρωποῦ ἐτελέσθη ἀπὸ τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Ὁρεῶν κ. Κυπριανό, Ἀναπληρωτὴ τοῦ ἀσθενούντος Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, ὁ ὁποῖος ἀπηύθυνε καὶ ἐπὶκαιρο ἐόρτιο Μήνυμα (βλ. αὐτὸ στὴν ἀρχὴ τοῦ παρόντος τεύχους).

Ὁ θαυμάσιος καιρὸς ἐπέτρεψε νὰ συμμετάσχη μέγα πλῆθος εὐσεβῶν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, τὴν Ἀττικὴ καὶ ἄλλες περιοχὲς τῆς Πατρίδος μας, ὡς καὶ ὁμάδες Κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ἀπὸ τὴν Ρουμανία καὶ τὶς Η.Π.Α.

Στὸν πανηγυρικὸ ἐορτασμὸ ἔλαβαν μέρος πέντε ἀκόμη Ἀρχιερεῖς: ἀπὸ τὴν Ρουμανία, οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Ἀδελφῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου τῆς χώρας αὐτῆς, Σουτσεάβας κ. Σωφρόνιος καὶ Μποτοσάνι κ. Ἰωσήφ, καὶ ἀπὸ τὴν χώρα μας οἱ Βοηθοὶ Ἐπίσκοποι Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος, Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμης.

Ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ Ἑτνα Καλιφορνίας Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης π. Ἀκάκιος ἀντι-

προσώπευσε και έφετος την Έξαρχία της Αμερικής.

Επίσης, συμμετείχαν Κληρικοί από τις Ένορίες και τις Ίερες Μονές της Κοινότητας των Όρθοδόξων Ένισταμένων και πολλοί Μοναχοί και Μοναχές.

Στην καθιερωμένη έόρτια λιτανευτική πομπή από τον Καθεδρικό Ναό της Αγίας Ξένης ως την προβλήτα του Όρωπου και κατά την επάνοδο, προηγούντο δεκάδες νέοι και νέες με παραδοσιακές ένδυμασίες, λάβαρα και σημαίες, καθώς επίσης και ή φιλαρμονική του Δήμου Φυλής.

Στην εξέδρα των επισήμων έλαβαν τιμητική θέσι μεταξύ άλλων και οι έξης: οι Βουλευτάι Αττικής κ.κ. Βασίλειος Οικονόμου και Άθανάσιος Μπούρας, οι Δήμαρχοι Όρωπου κ. Ίωάννης Οικονομάκος και Φυλής κ. Δημήτριος Μπουραΐμης, ό Περιφερειακός Σύμβουλος Δυτ. Αττικής κ. Άγγελος Λιόσης, οι Αντιδήμαρχοι Όρωπου κ.κ. Γεώργιος Παπαγιάννης και Χρίστος Τσεκρεζής, ό Αντιδήμαρχος Φυλής κ. Σταμάτιος Αδράμης, οι Δημοτικοί Σύμβουλοι Όρωπου κ.κ. Θωμάς Ρούσης, Άθανάσιος Μακρής και Δημήτριος Σαμπάνης, ό πρώην Δήμαρχος Άνω Λιοσίων κ. Εύάγγελος Χριστοφιλάκης, ό Δημοτικός Σύμβουλος Φυλής κ. Άριστείδης Μπρέμπος, ή κυρία Κωνσταντίνα Τριλίκη, ό κ. Γεώργιος Σαμπάνης και άλλοι παράγοντες τοπικών φορέων.

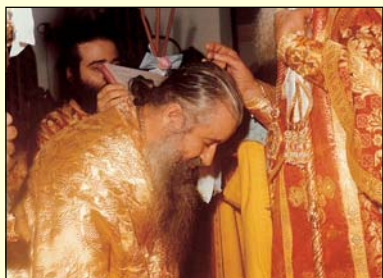

Μία νέα «κνοφορία»

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·

Εἶναι ἡ τριακοστὴ δευτέρα (32α) Εὐχαριστιακὴ μας Συναξὶς σήμερα, στὴν Μνήμη τοῦ Ἀγίου Παρθενίου, κατὰ τὴν ὁποία μὲ αἰσθήματα θαυμάτης εὐγνωμοσύνης, τιμοῦμε τὴν ἐπέτειο τῆς Ἀρχιερωσύνης τοῦ πολυσεβάστου Γέροντος, Ὁδηγοῦ, Πατρὸς καὶ Μητροπολίτου μας κυρίου Κυπριανοῦ.

• Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκεν! Δοξάζουμε τὸν Φιλάνθρωπο Σωτῆρα μας Χριστό, μαζὶ μὲ τὸν Εὐσπλαγχνο Οὐράνιο Πατέρα μας, καὶ τὸν στοργικὸ Παρηγορητὴ μας, τὸ Ἅγιο Πνεῦμα.

• Ἡ ἄνοδος τοῦ πνευματικοῦ Πατρὸς καὶ Γέροντός μας στὴν Καθέδρα τῆς Ἀρχιερωσύνης στὶς 7 Φεβρουαρίου 1979, ἀπετέλεσε μία *ἱστορικὴ τομὴ* στὴν ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας γενικά, ἰδιαίτερα ὅμως στὴν ἱερὰ προσπάθεια γιὰ τὴν ἀντιμετώπισι τῆς *Καινοτομίας τοῦ Νέου Ἡμερολογίου* καὶ τῆς *Αἵρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ*, σὲ πρακτικὸ καὶ θεολογικὸ ἐπίπεδο.

• Ἡ *θυσιαστικὴ Του Διακονία*, τὴν ὁποία ἐξήσκησε ἐπὶ τόσα ἔτη, βαδίζων τὴν *Βασιλικὴν Ὁδὸν* τῆς *Εὐσπλαγχνίας* καὶ τῆς *Μετριοπαθείας*, ἀλλὰ μὲ ἀξιοθαύμαστη μεγαλοψυχία, τόλμη καὶ ἐπιμονή, ἔχει ἤδη καταγραφῇ στὶς ἀφθαρτες σελίδες τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας, τοῦ Μοναχικοῦ Βίου, τῆς Ὁρθοδόξου Πνευματικότητος, τῆς Εὐαγγελικῆς Ποιμαντικῆς, τῶν Ὁμολογιακῶν Ἀγώνων.

* * *

Ἀγαπητοὶ Ἀδελφοί·

Πάντα ταῦτα ἐν συνόψει ὑπογραμμίζουν ἴσως τὴν ὁδὴν καὶ τὴν ἀπορία γιὰ τὴν παρατεινομένη ἀσθένεια τοῦ θεοσφραγίστου Γέροντός μας.

• Ἐν τούτοις, ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ 2007, ἂν καὶ εὐρίσκεται στὴν κλίνη τῆς ἀσθενείας, δὲν εἶναι *ἀδρανής*, ὅπως θὰ ἐνόμιζε ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος παραμένει στὴν ἐπιφάνεια τῶν πραγμάτων καὶ γεγονότων.

• Ἡ θεοχαρίτωτη προσωπικότητα τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας εἶναι, ἅς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ ἐκφρασθῶ ἔτσι, εἶναι ἓνα *παγόδουνο*.

• Μέχρι πρό τιнос δλέπαμε καὶ γνωρίζαμε μόνο τὴν ὁρατὴ *κορυφὴ* Του· τώρα ὅμως, μᾶς ἀποκαλύπτεται ἐν μυστηρίῳ μία *πραγματικότης*, τὴν ὁποία στὸ παρελθὸν ἡ ἀγνοοῦσαμε ἢ μόνο ὑποψιαζόμεθα.

* * *

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί·

Ἡ δραδεῖα, ἀλλὰ σταθερὰ ἀνάδυσις αὐτῆς τῆς ἄλλης *πραγματικότητος* πραγμα-

τοποιεῖται μὲ ἓνα μυστηριῶδες *τελετουργικό*, καθὼς συν-οδεύουμε πρὸς τὶς Πύλες τῆς ὄντως Ζωῆς.

- Στηρίζουμε ὁ ἓνας τὸν ἄλλο: Ἐκεῖνος ἐμᾶς καὶ ἐμεῖς Ἐκεῖνον. Δὲν ὑπάρχει *ἐπικοινωνιακὸ κενό*.

- Τὸ εἶναι μας ἀνοίγεται ὀλίγον κατ' ὀλίγον στὸ Φῶς, ὅπως τὴν ἀνοιξι ἀνοίγουν τὰ ἄνθη γιὰ νὰ δεχθοῦν τὴν ζωὴ καὶ νὰ δώσουν ζωή.

- Ὅσο τὸ *Τέλος* ἐγγίζει, τόσο ἀναδεικνύεται τὸ μυστήριο καὶ ἡ ιερότητα τῆς Ζωῆς...

* * *

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί:

Ὁ χριστοκίνητος Γέροντάς μας διώνει τώρα μία κατάστασι εὐχαριστίας καὶ δοξολογίας πρὸς τὸν Κύριό μας, διότι στὸ στάδιο αὐτὸ τῆς ζωῆς Του εὐρίσκεται –ὅπως ἄλλωστε καὶ λαχταροῦσε– μέσα στὸν οἰκεῖο Του *χώρο*: στὸ Μοναστήρι Του, στὸ κελλάκι Του, μπροστὰ ἀκριδῶς στὸ παρεκκλήσι καὶ μέσα στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, στὴν πνευματικὴ Του Οἰκογένεια, περιτριγυρισμένος ἀπὸ τὰ πλέον ἀγαπητὰ Του πρόσωπα, ἀνάμεσα στὰ προσφιλῆ Του ἀντικείμενα: Εἰκόνες, κανδήλια, κομβοσχοῖνα, ἐπιπλα, φωτογραφίες, ἀναμνήσεις μιᾶς πολυκύμαντης ζωῆς...

- Καὶ *έτοιμάζεται!*... Καὶ *ὠριμάζει* μέσα σὲ ἓνα εὐκρατο κλίμα προσευχῆς, γαλήνης, ἀγάπης, στοργῆς καὶ τρυφερότητας.

- Τὸ στάδιο αὐτὸ εἶναι μία νέα *κνοφορία*, ἡ ὁποία ἀπαιτεῖ καὶ αὐτὴ τὸν χρόνο της καὶ τοὺς ρυθμούς της· ἀκριδῶς γι' αὐτό, εἶναι κατὰ περισσότερο ἀπὸ μία ἀπλὴ ὁδυνερὰ ἀναμονή: *διαθέτει ἓναν μυστηριώδη καὶ πολύτιμο χαρακτήρα*.

* * *

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί:

Στίς γνήσιες ἐν Χριστῷ διαπροσωπικὲς σχέσεις, τὸ πᾶν δὲν εἶναι ἡ *λεκτικὴ ἐπικοινωνία*: τὸ πλέον σημαντικὸ καὶ οὐσιῶδες εἶναι ἡ ψυχικὴ καὶ συναισθηματικὴ, κατ' ἀκριδεῖαν ἡ *πνευματικὴ ἐπικοινωνία*.

- Ἄς ἐξακολουθήσουμε λοιπὸν νὰ ὑφαίνουμε γύρω ἀπὸ τὸν πολυσέβαστο Μητροπολίτη μας ἓναν *ιστὸ τρυφερότητας καὶ ἀγάπης*: ἔτσι, θὰ εἴμεθα πραγματικὰ παρόντες δίπλα Του καὶ ἐπικοινωνοῦντες βαθεῖα μαζί Του ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ.

- Ὅσοι ἔχουμε τὴν εὐλογία νὰ Τὸν ἐπισκεφθοῦμε καὶ προσεγγίσουμε, μαζί μὲ τὸ θυμίαμα τῆς προσευχῆς μας, ἃς συμμετέχουμε στὸ παρατεινόμενο *ἀποχαιρετιστήριο τελετουργικό* γιὰ τὴν ὑποδοχὴ τῆς αἰώνιας Ἀνοιξης, μὲ τὴν βαθεῖα ἐγγύτητα καὶ ἐπαφὴ τῆς ἐν Χριστῷ Ἀγάπης: μὲ μία *φωνή* ποὺ θὰ ἀγγίξῃ τὸ εἶναι Του μὲ ἓνα *δέλεμμα* ποὺ θὰ λήῃ τὰ πάντα: μὲ ἓνα *χειροφίλημα* ποὺ θὰ ἐνώνῃ τὶς καρδιές μας.

- Ἐτσι, θὰ δοθοῦν ἀπαντήσεις στὰ ἐρωτήματά μας καὶ θὰ λυθοῦν οἱ ἀπορίες μας: διότι, τὸ μυστήριο καὶ ἡ ιερότητα τῆς Ζωῆς ποὺ κνοφορεῖται, ἀποκαλύπτονται ὅταν ἐπιτρέπουμε στὸν Θεῖο Παράκλητο νὰ παρηγορῇ τὴν ὑπαρξί μας, νὰ τὴν πλημμυρίξῃ μὲ *Εὐσπλαγγνία* καὶ *Συμπόνια*, ὥστε νὰ εὐρισκώμεθα διαρκῶς σὲ κοινωνία μὲ τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸ καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν!

7η Φεβρουαρίου 2011 ἐκ.ἡμ.

† Ἀγίου Παρθενίου Λαμπάκου

Ὁ Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος

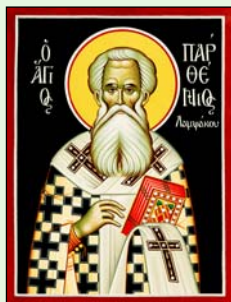
† Ὁ Ὁρεῶν Κυπριανὸς

Θεραπεύει τὴν πνευμονία*

Ο **ΘΕΟΦΟΡΟΣ** Ἅγιος Παρθένιος δὲν ἐκδιώκει μόνο δαίμονες, ἀλλὰ «ὁ λαμπρὸς ἑωσφόρος τῶν θαυματουργημάτων», «θαυμάτων πλήθει ἐμπρέψας», ἀπλώνει τὴ θαυματουργικὴ του δράση σὲ ὅλες τὶς ἀσθενείες καὶ ἀναδεικνύεται «τῶν πασχόντων προστάτης καὶ θλιβομένων θερμὸς ἀντιλήπτωρ».

Ἡ κυρία Κυριακὴ Βερτοπούλου, κάτοικος Ζωγράφου, μᾶς διηγήθηκε ἓνα θαῦμα ποὺ τῆς ἔκανε ὁ Ἅγιος Παρθένιος τὴν ἐποχὴ ἀκόμη ποὺ κτιζόταν τὸ ἐκκλησάκι του στὸ Λύρειο Ἰδρυμα.

Ἀρρώστησε πολὺ τότε ἡ κυρία Κυριακὴ ἀπὸ βαριὰ πνευμονία. Ἡ κατάστασή της ἦταν πολὺ σοβαρὴ καὶ γινόταν ἀκόμη πιὸ σοβαρή, ἐπειδὴ στὰ εἴκοσι τρία χρόνια της εἶχε προσβληθεῖ ἀπὸ φυματίωση καὶ ἔχασε τὸν ἓνα της πνεύμονα. Ἔτσι, παθαίνοντας πνευμονία, κινδύνεψε ἀκόμα καὶ ἡ ζωὴ της. Δὲν μπορούσε καθόλου νὰ ἀναπνεύσει, μελάνιαζε ὁλόκληρη, ἔμενε γι' αὐτὸ νοσηλευόταν στὸ Σισμανόγλειο Νοσοκομεῖο καὶ ἀνέπνεε μόνο μὲ τὴ βοήθεια ὀξυγόνου.

Ὁ σύζυγός της, ποὺ ἐπισκέφθηκε τὸ Λύρειο Ἰδρυμα, γνώρισε κάποιον, ἀπὸ τὸν ὁποῖο πληροφορήθηκε γιὰ τὴ θαυμαστὴ θεραπεία του ἀπὸ τὸν καρκίνου, καθὼς καὶ γιὰ τὸ ἐκκλησάκι τοῦ Ἁγίου Παρθενίου ποὺ κτιζόταν ἐκεῖ. Ὅταν πῆγε στὸ Σισμανόγλειο νὰ δεῖ τὴ γυναῖκα του, τῆς διηγήθηκε ὅλα ὅσα ἔμαθε. Ἐκείνη, βρισκόμενη σὲ ἀπελπιστικὴ κατάσταση, συγκινήθηκε ἀπὸ τὸ μεγάλο θαῦμα, ἔκλαψε καὶ θέλησε νὰ παρακαλέσει τὸν Ἅγιο νὰ σπλαγχνισθεῖ καὶ αὐτὴν καὶ νὰ τὴν ἀπαλλάξει ἀπὸ τὴ βασανιστικὴ ἀρρώστια, χαρίζοντάς της τὴ ζωή.

Τὸν ἐπικαλέστηκε θερμά: «καλέ μου Ἄγιε, ποὺ κάνεις τόσο μεγάλα θαύματα, κάνε με καὶ μένα καλὰ καὶ θὰ φέρω στὸ ἐκκλησάκι σου ἓνα καντήλι!» Τί ἦταν ἐκεῖνο; Ἀμέσως ἔγινε καλὰ καὶ βγῆκε ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖο. Οἱ γιατροὶ ποὺ τὴν εἶχαν ξεγραμμένη θαύμασαν, ἔμειναν ἐκστατικοί, ἀπόρησαν πῶς ἔγινε αὐτό. Ἡ κατάστασή της ἦταν τόσο σοβαρὴ ποὺ ὑπολόγιζαν ὅτι, ἐὰν κατάφερνε νὰ ἐπιβιώσει, θὰ χρειαζόταν τοῦλάχιστον δύο μῆνες θεραπείας μέσα στὸ νοσοκομεῖο. Καὶ ὅμως, στὶς 17 ἡμέρες βγῆκε μὲ τὴν ἐπέμβαση τοῦ Ἁγίου.

Ἡ κ. Κυριακὴ ἀπὸ τότε εἶναι τελειῶς καλὰ. Ἀναπνέει χωρὶς κανένα πρόβλημα καὶ ἀνεβαίνει ἐπάνω στὸν Ἅγιο μὲ τόση εὐκολία, ὅπως χαρακτηριστικὰ μᾶς εἶπε, «σὰν μικρὸ κοριτσάκι». Ἔτσι ἀνέβηκε, καὶ ὅταν τὴν ἔκανε καλὰ, κρατώντας τὸ τάμα της στὰ χέρια.

Ὁ Ἅγιος Παρθένιος τὴν εἶναι πιά προστάτης καὶ βοηθός της σὲ κάθε δύσκολη ὥρα. Αὐτὸν ἐπικαλεῖται καὶ δὲν ἀργεῖ νὰ ἀκούσει τὴν ἀπάντησή του, νὰ δεῖ τὴ βοήθειά του...

(*) Μαρίας Μελετίου-Μακρῆ, Φιλολόγου, Ὁ θεραπευτὴς τῶν ἀσθενειῶν τοῦ αἵωνα μας Ἅγιος Παρθένιος Λαμφάκου, Ἀθήνα 2010, σελ. 71-72.

Συνοδικό Περιοδικό «Ὁρθόδοξος Ἑνστασις καὶ Μαρτυρία»

Κυκλοφόρησε τὸ τέταρτο τεύχος τῆς Περιόδου Γ΄ τοῦ ἐπισήμου Περιοδικοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἑνισταμένων «Ὁρθόδοξος Ἑνστασις καὶ Μαρτυρία», Δεκέμβριος 2010.

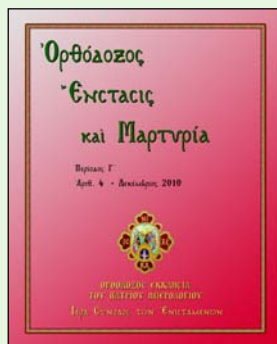
Στὶς 86 σελίδες του περιλαμβάνει τρεῖς κύριες Ἑνότητες, προτασσομένης τῆς Συνοδικῆς Ἐγκυκλίου τῆς 12.12.2010 ἐκ.ἡμ. μὲ τὸν τίτλο: «Συνοδικὴ Παραίνεσις».

Στὰ «Ἐπίσημα Κείμενα» περιλαμβάνεται Ἀνακοίνωσις γιὰ τὴν ἐτήσιο Συνεδρίασι τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (ΛΖ΄/4-5.10.2010 ἐκ.ἡμ.), ὡς καὶ τὰ σημαντικὰ κείμενα βάσεως «Καταστατικὰ Ἀρχαί» τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἑνισταμένων καὶ «Κανονισμὸς Λειτουργίας» τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

Στὶς «Μελέτες» δημοσιεύονται τρία ἐνδιαφέροντα ἐπίκαιρα κείμενα τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Γαρδικίου κ. Κλήμεντος, Γραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ Διευθυντοῦ τοῦ ἐν λόγῳ Περιοδικοῦ, ἥτοι ἡ Εἰσήγησις του τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας τοῦ 2010 («Ὁ Ἑλεγχος τῆς Πλάνης καὶ ἡ Ὁμολογία τῆς Ὁρθοδόξου Ἀληθείας ἐν σχέσει πρὸς τὸν Σύγχρονο Οἰκουμενισμό»), Ὁμιλία γιὰ τὸν Συνοδικὸ Ἑορτασμὸ τῶν Ἀγίων Τριῶν Νέων Ἱεραρχῶν τοῦ 2009, ὡς καὶ Ἀφιερωματικὸ-Ἐπετειακὸ Κείμενο γιὰ τὸν Ὁμολογητὴ Ἱεράρχη πρῶν Φλωρίνης Χρυσόστομο.

Στὰ «Χρονικὰ» τῆς Ἱερᾶς Συνόδου περιλαμβάνονται σύντομες ἀναφορὲς μετὰ φωτογραφιῶν στὶς ἐπισκέψεις σὲ Οὐκράνιᾳ, Ρουμανίᾳ, Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ, ὡς καὶ στὴν Πανήγυρι τῆς Ἱερᾶς Μητροπολιτικῆς Μονῆς μας τῶν Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς. Τέλος δέ, παρατίθεται Νεκρολογία γιὰ τὸν ἐκλιπόντα Ἱεράρχη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Σεβασμ. Ἐπίσκοπο Σύδνεϋ καὶ Νέας Νοτίου Οὐαλλίας Χρυσόστομο (Ἀλεμάγκο).

• Διχρωμία • Σχήμα: 20×25 ἐκ. • Τιμὴ: 3 €

Σαρακοστιανὰ Ἀγιοκυπριανίτικα

Ἑτέθη σὲ κυκλοφορία μὲ τὴν ἐναρξὶ τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς τοῦ 2011 ἓνα νέο ἐπίκαιρο CD ὑπ' ἀριθ. 44 τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας «Σαρακοστιανὰ Ἀγιοκυπριανίτικα», μὲ Ζωντανὲς Ἥχογραφήσεις ἀπὸ τὰ Ἀναλόγια Αὐτῆς.

Στὰ 76' 37" τῆς συνολικῆς του διαρκείας, περιλαμβάνει ὕμνογραφικὰ ἀποσπάσματα ἀπὸ Κατανυκτικὸ Ἑσπερινό, ἀπὸ Μέγα Ἀπόδειπνο, ἀπὸ τὶς Γ΄ καὶ Δ΄ Κυριακὲς Νηστειῶν καὶ ἀπὸ τὴν Κυριακὴ τῶν Βαῖων.

Κεντρικὴ διάθεσις ἀπὸ τὴν Ἱερά Μονή μας. Σὲ χάρτινη θήκη, τιμὰτα 1 €.

Ἑκκλησιαστικὴ καὶ Προσκυνηματικὴ Ἐπίσκεψις στὴν Ἱταλία

Η ΕΤΗΣΙΑ Συνεδρίασις τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς ἐν Ἱταλίᾳ Ἑξαρχίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας στὴν Πιστόια, ἀπετέλεσε τὴν ἀφορμὴ γιὰ τὴν μετάβασιν στὴν Ἱταλίαν τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου, μέλους τοῦ Νομικοῦ αὐτοῦ Προσώπου, τὸν ὁποῖον συνόδωσαν καὶ ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης.

• Ἐτσι, τὴν Παρασκευή, 12/25.2.2011, οἱ δύο Ἐπίσκοποι ταξίδευσαν ἀεροπορικῶς γιὰ τὴν Ρώμην καὶ ἀπὸ ἐκεῖ κατευθύνθηκαν σιδηροδρομικῶς στὴν Φλωρεντία καὶ ἐν συνεχείᾳ στὴν πόλιν Πράτο. Ἀπὸ ἐκεῖ μετέβησαν ὁδικῶς στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ πλησίον τῆς πόλεως Πιστόια, ὅπου ἐδρεύει ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Λούνης κ. Σιλουανός.

• Τὸ Σάββατο, 13/26 Φεβρ., οἱ τρεῖς Ἀρχιερεῖς εἶχαν τὴν εὐκαιρίαν νὰ συζητήσουν τρέχοντα ἐκκλησιαστικὰ θέματα κοινοῦ ἐνδιαφέροντος, καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ ξεναγηθοῦν, χάριν ἰδίως τοῦ γιὰ πρώτη φορὰ μεταβάντος στὴν Ἱταλίαν Θεοφιλ. Γαρδικίου, στοὺς χώρους τῆς Μονῆς (Παρεκκλήσια, ἰ. Λείψανα, Τράπεζα, Βιβλιοθήκες, Αἴθουσα Διαλέξεων, Αὐλῆος χώρος κλπ.).

Τὸ ἀπόγευμα, οἱ Ἀρχιερεῖς μετέβησαν στὸν Ναὸ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν τοῦ 20οῦ αἰ. στὴν Πιστόια γιὰ τὸν ἀναστάσιμον Ἑσπερινόν. Ἐφημέρευσε ὁ ἀφικθεὶς ἐκ Ρώμης Αἰδεσιμ. π. Στέφανος Ντελίζολα, παρουσία καὶ τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ναοῦ Αἰδεσιμ. π. Δανιὴλ Μαρλέτα.

• Τὴν Κυριακὴ τῆς Ἀπόκριω, 14/27 Φεβρ., οἱ τρεῖς Ἐπίσκοποι συνελειτούργησαν στὸν Ναὸ τῆς Πιστόια, προεξάρχοντος τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου Σεβασμ. Λούνης κ. Σιλουανοῦ. Ἐλαβαν μέρος οἱ Ἱερεῖς π. Δανιὴλ καὶ π. Στέφανος καὶ ὁ Ἱεροδιάκονος Παῦλος Ἀγιοσεραφεϊμίτης. Ἡ Χωροδία ἔψαλε σὲ σλαβονικὲς μελωδίαις στὰ ἰταλικά, ρουμανικά καὶ ἑλληνικά. Ὁ Σεβασμ. Λούνης, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς Θ. Λειτουργίας, ἐχειροθέτησε ἕναν Ἀναγνώστη, τὸν ἀδελφὸ Ἀδριανόν, 20 ἐτῶν, πνευματικὸ τέκνον τοῦ π. Στεφάνου ἀπὸ τὴν Ρώμην. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἱ. Εὐαγγελίου, ἡ Ὁμιλία ἀνετέθη εὐγενῶς ἀπὸ τὸν οἰκεῖον Ἱεράρχην στὸν Θεοφιλ. Γαρδικίου κ. Κλήμην.

Μετὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν, στὴν ὁποίαν παρέστησαν ἀρκετοὶ Ὁρθόδοξοι, κυρίως ἰταλοὶ καὶ ρουμῆνοι, παρτέθη ἐόρτια τράπεζα στὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἀγίου Σεραφεῖμ.

Στην συνέχεια, ὁ Θεοφιλ. Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος ἔλαβε μέρος στὴν τρίωρη Συνεδρίασι τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἐξαρχίας μας, ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Σεβασμ. Λούνης κ. Σίλουανου, τῇ συμμετοχῇ ἐκπροσώπων Ἑνοριῶν καὶ Κοινοτήτων μας καὶ ἀπὸ ἄλλα μέρη τῆς Ἰταλίας. Προέβησαν σὲ ἀπολογισμό πεπραγμένων, οἰκονομικὸ ἰσολογισμό, καὶ ἀντιμετώπισι διοικητικῶν θεμάτων.

Ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα, οἱ δύο Ἐλλάδος Ἐπίσκοποι ἀνεχώρησαν ὁδικῶς γιὰ τὴν Ρώμη με ρουμάνους ἀδελφούς, ὅπου καὶ ἐπισκέφθηκαν τὴν ρουμανικὴ Ἑνορία τῆς Βαϊφόρου τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου.

• Τὴν Δευτέρα, 15/28 Φεβρ., οἱ δύο Ἐπίσκοποι πραγματοποιοῖσαν προσκύνημα σὲ μνημεῖα τῆς Χριστιανικῆς Ρώμης:

– στὴν Βασιλικὴ τοῦ Ἀγίου Παύλου ἐκτὸς τῶν τευχῶν, ὅπου ὁ Τάφος τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν,

– στὶς περίφημες Κατακόμβες τοῦ Ἀγίου Καλλίστου,

– στὸν Ναὸ τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου στὸ Λατερανὸ, ὅπου οἱ Κάρες τῶν Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων, καὶ στὸ παρακείμενο ὀκταγωνικὸ Παρεκκλήσιο, ὅπου φυλάσσονται τὰ Λείψανα τῶν Ἀγίων μας Κυριανοῦ καὶ Ἰουστίνης,

– στὴν Βασιλικὴ τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος Ἐπισκόπου Ρώμης, ὅπου τὰ Λείψανα τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος, ὡς καὶ ὁ Τάφος τοῦ Ἀγίου Κυρίλλου τοῦ Θεσσαλονικέως Ἰσαποστόλου καὶ Φωπιστοῦ τῶν Σλαύων,

– στὴν ἀρχαία Βασιλικὴ τῆς Ἀγίας Σαβίνας, στὸν λόφο Ἀβεντίνου, ὡς καὶ στὴν Βασιλικὴ τῶν Ἀγίων Βονιφατίου καὶ Ἀγλαῖδος καὶ τοῦ Ἀγίου Ἀλεξίου τοῦ Ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ,

– στὸν Ἅγιο Πέτρο στὸ Βατικανό, ὅπου ὁ Τάφος τοῦ Πρωτοκορυφαίου,

– στὴν Βασιλικὴ τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Λαυρεντίου, ὅπου τὰ Λείψανα τοῦ Ἀγίου,

– στὸν Ναὸ τῶν Ἀγίων Σιλβέστρου καὶ Μαρτίνου Ἐπισκόπων Ρώμης,

– στὴν Βασιλικὴ τῆς Ἀγίας Πραξέδης, μὲ Λείψανα Ἀγίων καὶ τὸ περίφημο γιὰ τὰ ἐξαιρετικὰ ψηφιδωτὰ τοῦ Παρεκκλήσιου τοῦ Ἀγίου Ζήνωνος, καὶ

– στὴν Βασιλικὴ Santa Maria Maggiore, μὲ τὸν ἐντυπωσιακὸ διάκοσμό της, ἀρχαῖο καὶ νεώτερο.

Ὁ Ἱερεὺς τῆς ρουμανικῆς Ἑνορίας π. Ἰωάννης Δασκάλου, ὡς καὶ ὁ ἡμέτερος Ἐφημέριος ἑλληνομαθῆς π. Στέφανος Ντελίζολα τῆς μικρῆς Ἑνορίας μας τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου στὸ κέντρο τῆς Ρώμης (ισόγειο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ναπολέοντος Γ', ἀριθ. 43), μὲ ἐκλεκτοὺς ἐνορίτες τους, ἐπέδειξαν στοὺς Ἐπισκόπους τὴν φιλοξενία τῆς ἀγάπης τους καὶ τοὺς ἐβοήθησαν εὐγενῶς καὶ εὐσεβῶς μὲ κάθε τρόπο στὸ προσκύνημά τους.

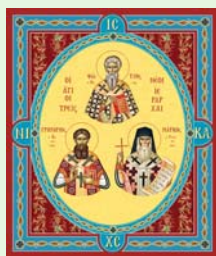

• Τὴν Τρίτη, 16 Φεβρ./1 Μαρτίου 2011, οἱ δύο Ἀρχιερεῖς ἐπέστρεψαν ἀεροπορικῶς στὴν Ἑλλάδα, εὐχαριστοῦντες τὸν Κύριό μας γιὰ τὴν νέα αὐτὴ μεγάλη δωρεὰ τῆς θείας Ἀγαθότητός Του.

Συνοδική Ἐνημέρωσις

περὶ ἐνὸς «Ἐνημερωτικοῦ Δελτίου»
τῆς νεοημερολογιτικῆς μητροπόλεως
Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καὶ Πετρουπόλεως

α. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου ἐν Ἑλλάδι, ἔχει ἐπανειλημμένως καὶ ἐπισήμως διακηρύξει, ὅτι οἱ ἀκολουθοῦντες τὸ Πάτριον Ἡμερολόγιο ἔχουν ἀποτεισιοθῆ νομίμως καὶ κανονικῶς ἐκ τῶν Νεοημερολογιτῶν Οἰκουμενιστῶν, διότι αὐτοὶ διέρρηξαν τὴν ἐνότητα τῶν Ὁρθοδόξων κατὰ τὸ ἔτος 1924, μὲ τὴν εἰσαγωγή τοῦ Νέου Ἡμερολογίου, ὅπως ἀκριβῶς προέβλεπε ἡ κατὰκριτος Πατριαρχικὴ Ἐγκύκλιος τῆς Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ἔτους 1920, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν ἀπαρχὴ καὶ τὸ θεμέλιο τῆς αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

β. Επομένως, κάθε Ἱερὸς Ναός, ὁ ὁποῖος φιλοξενεῖ εὐσεβεῖς τοῦ λεγομένου Παλαιοῦ Ἡμερολογίου καὶ «δὲν ἀνήκει στὴν ἐπίσημη Ἐκκλησία» τῶν Νεοημερολογιτῶν δὲν εἶναι «σχισματικὸς» καὶ δὲν εἶναι «ἄκυρα τὰ ὅσα τελοῦνται» εἰς αὐτόν, ὅπως λανθασμένα ὑποστηρίζει τὸ «Ἐνημερωτικὸν Δελτίον» τῆς νεοημερολογιτικῆς μητροπόλεως Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καὶ Πετρουπόλεως (23.12.2010).

γ. Ἡ Παράδοσις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας δὲν ταυτίζει τὸ *Σχίσμα* μὲ τὴν Ἀποτείχισι, διότι τὸ μὲν *Σχίσμα* εἶναι θεομίσητο, ἐφ' ὅσον χωρὶς σοβαρὸ λόγο διασπᾷ τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας· ἡ δὲ Ἀποτείχισις εἶναι θεάρεστος, ἐφ' ὅσον διασώζει τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὴν Καινοτομία (Νέο Ἡμερολόγιο) καὶ τὴν Αἵρεσι (κακοδοξία Οἰκουμενισμοῦ).

δ. Οἱ Καινοτόμοι καὶ Νεωτερισταὶ τοῦ Νέου Ἡμερολογίου, προκειμένου νὰ προσελκύσουν τοὺς εὐσεβεῖς τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου, ἐπενόησαν τὴν λεγομένη *Παλαιοημερολογικὴ Οὐνία* καὶ προτείνουν στοὺς Ἀκαινοτομήτους Ἀντι-οικουμενιστὰς νὰ κρατήσουν μὲν τὴν Πατροπαράδοτη Ἡμερολογιακὴ Τάξι, ἀλλὰ νὰ ὑπαχθοῦν ἐκκλησιαστικῶς στοὺς νεοημερολογίτες ἐπισκόπους καὶ νὰ μνημονεύουν αὐτοὺς, «ἀνεξαρτήτως ἡμερολογιακῶν διαφορῶν», ὅπως ἀναφέρεται στὸ «Ἐνημερωτικὸν Δελτίον».

ε. Οἱ Ὁρθόδοξοι Ἀντι-οικουμενισταὶ ἀπορρίπτουν κατηγορηματικῶς τὴν λύσι τῆς *Παλαιοημερολογιτικῆς Οὐνίας*, διότι ἡ ἐμμονὴ τους στὸ Πάτριον Ἐκκλησιαστικὸ Ἡμερολόγιο εἶναι συνδεδεμένη μὲ τὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, τὴν ὁποίαν ἐνστερνίζονται οἱ Νεοημερολογίται.

στ. Αὐτὸ σημαίνει, ὅτι ἡ Ἀποτείχισις μας ἀπὸ τοὺς Οἰκουμενιστὰς ὀφείλεται κυρίως στὶς δογματικὰς ἐκτροπὰς τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως καὶ ἐφ' ὅσον αὐτὲς συνεχίζονται· θὰ ἀποτελοῦσε γιὰ τοὺς Ὁρθοδόξους Ἀντι-οικουμενιστὰς ὄντως παροϊμῶδη τυπολατρία, ἀφ' ἐνὸς ἡ παράβλεψις ἐκ μέρους των τῆς δογματικῆς ἀκριβείας καὶ ἡ προσέλευσις/ὑπαγωγή στοὺς Καινοτόμους Νεοημερολογίτας, ἀφ' ἑτέρου ἡ προσκόλλησις στὸ Πάτριον Ἡμερολόγιο γιὰ λόγους κυρίως συναισθηματικoὺς ἢ συνθηείας.

ζ. Ἡ αἵρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἀπὸ τὴν ὁποία ἀπέρρευσε ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ ἡ Ἡμερολογιακὴ Καινοτομία τοῦ 1924, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀσήμαντο πρᾶγμα καὶ «ζήτημα ἰάσιμον», ἐφ' ὅσον πολὺ ἔγκυρα ἔχει χαρακτηρισθῇ ὡς «κάτι πολὺ

Ὁ Ἑορτασμός τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας

ΤΗΝ Ἀ΄ Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν, τῆς Ὁρθοδοξίας, 28.2/13.3.2011, τελέσθηκε Πανηγυρικὰ ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς, προεξάρχοντος τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ὁρεῶν κ. Κυπριανοῦ, Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου. Ἐλαβαν μέρος οἱ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποι Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος, Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμης,

χειρότερον τῆς παναιρέσεως» καὶ ὡς «νόσος πρὸς θάνατον», ἐπίσης δὲ ὡς «ὁ πλέον ἀπαίσιος συγκρητισμός» καὶ «χείρων πάσης αἵρέσεως» καὶ ὡς «ἀνήκουστος προδοσία».

η. Οἱ Ὁρθόδοξοι Ἀντι-οικουμενιστὰι τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου ἐπισημαίνουν φιλαδέλφως στοὺς εὐσεβεῖς, ὅτι ἐκεῖνος ποὺ ὑπάγεται στοὺς Οἰκουμενιστὰς τοῦ Νέου Ἡμερολογίου καὶ λειτουργεῖται στοὺς Ναοὺς των, «ἀνεξαρτήτως ἡμερολογιακῶν διαφορῶν»,

- υἱοθετεῖ τὴν ἀντιεκκλησιαστικὴν *Παλαιοημερολογικὴν Οὐνία*·
- εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἐκπληρώσῃ καὶ ὅσα οἱ Οἰκουμενιστὰι φρονοῦν, πράττουν καὶ ἀκολουθοῦν, δηλαδὴ ἐνδεικτικῶς τὰ ἑξῆς:
- νὰ συμμετέχῃ στὴν παναιρετικὴ Οἰκουμενικὴ Κίνησι·
- νὰ ἀνήκῃ στὸ λεγόμενο *Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν*·
- νὰ συμπροσεύχεται μὲ αἰρετικούς καὶ ἁλλοθρήσκους·
- νὰ θεωρῇ τὶς αἰρετικὰς Κοινότητες ὡς Ἀδελφές Ἐκκλησίες·
- νὰ ἀποδέχεται τὸ βάπτισμα τῶν αἰρετικῶν·
- νὰ πιστεύῃ ὅτι ἡ Μία Ἐκκλησία περιλαμβάνει καὶ αἰρετικούς·
- νὰ φρονῇ ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία ἐπιβάλλεται νὰ διακονῇ τὸν κόσμον ἀπὸ κοινοῦ μὲ τοὺς αἰρετικούς καὶ ἁλλοθρήσκους καὶ ἄλλα σχετικά.

θ. Εὐχόμεθα ἐκ θαθέων νὰ κατανοήσουν ἐπὶ τέλους οἱ καλοπροαίρετοι ἐκ τῶν Καινοτόμων τοῦ Νέου Ἡμερολογίου, ὅτι αὐτοὶ καὶ μόνο εὐρίσκονται στὴν περιοχὴ τοῦ ὀλεθρίου *Σχίσματος*· ἐνῶ οἱ Ἀντι-οικουμενιστὰι τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου εὐρίσκονται στὴν περιοχὴ τῆς θεαρέστου *Ἀποτειχίσεως*, ἡ ὁποία εἶναι σωτήριος καὶ ἀξία «τῆς πρεπούσης τιμῆς» (ΙΕ΄ Ἱερὸς Κανὼν τῆς Πρωτοδευτέρας Ἀγίας Συνόδου).

ι. Γιά περισσότερες πληροφορίες ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω θεμάτων καὶ γιά τὴν τεκμηρίωσι τῶν θέσεων αὐτῶν, δλέπε τὰ ἑξῆς τευχίδια τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων:

1. «Σχίσμα» ἢ «Ἀποτειχίσις»; - Τὸ Ζήτημα τοῦ Ἡμερολογίου καὶ ἡ Αἵρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ (1998).
2. Ἀντι-οικουμενισμός: Ἡ Μεγάλῃ Πρόκλησις τῶν Ὁρθοδόξων (2001).
3. Ἀναίρεσις συκοφαντιῶν (1995).

Ἐν Φυλῇ Ἀττικῆς
τῇ 25ῃ Φεβρουαρίου 2011 ἐκ.ἡμ.
† Ἀγίου Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως
Ἐδομάς Α΄ τῶν Ἀγίων Νηστειῶν

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων
Ὁ Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος
† Ὁ Ὁρεῶν Κυπριανὸς
Ὁ Γραμματεὺς
† Ὁ Γαρδικίου Κλήμης

ὡς καὶ Ἱερεῖς καὶ Διάκονοι. Παρέστη συμπροσευχόμενο μέγα πλῆθος εὐλαβῶν Ὁρθοδόξων. Θεῖο Κήρυγμα ἐξεφώνησε ὁ Θεοφίλ. Γαρδικίου κ. Κλήμης. Ἐκoinώνησε μεγάλο μέρος τοῦ εὐσεβοῦς ἐκκλησιάσματος. Στὸ τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας ἐγίνε ἡ καθιερωμένη λιτάνευσις τῶν ἱερῶν Εἰκόνων περίξ τοῦ Προσκυνηματικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ ἀνεγνώσθησαν σὲ στάσεις ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ Συνοδικὸ τῆς Ὁρθοδοξίας ἀπὸ τοὺς Ἀρχιερεῖς, τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ φερόντων Ἱερὰ Εἰκονίσματα.

• Τὸ ἐσπέρας, στὴν Αἴθουσα Ὁμιλιῶν τοῦ Πνευματικοῦ μας Κέντρου «Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου» στὸν Κολωνὸ Ἀθηνῶν (Πατρῶν 12), πραγματοποιήθηκε σεμνὴ ὁμολογιακὴ Ἐκδήλωσις, παρουσία τῶν τεσσάρων Ἐπισκόπων, Κληρικῶν, Μοναχῶν καὶ Μοναζουσῶν, ὡς καὶ πλήθους εὐλαβῶν πιστῶν.

Κύριος Ὁμιλητὴς ἦταν ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε σὲ ἀγιασμένες μορφές τοῦ Ἀγῶνος ὑπὲρ Πίστεως καὶ Παραδόσεως καὶ κατὰ τῆς Καινοτομίας τοῦ Νέου Ἡμερολογίου καὶ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ κατὰ τὸν παρελθόντα Κ' αἰ. στὴν Ἑλλάδα, Βουλγαρία καὶ Ρουμανία. Ἰδιαίτερα ἔμφασις δόθηκε στὴν θαυμαστὴ ὁμολογιακὴ βιοτὴ τοῦ Ἁγίου Ἱεράρχου Γλυκερίου τῆς Ρουμανίας († 1985), μὲ κατανυκτικὴ συναξαριακὴ ἀναφορὰ σὲ ἐκπληκτικὰ περιστατικὰ ἐκ τοῦ ἱεροῦ Ἀγῶνος τοῦ ὑπὲρ τῶν Πατρῶν (1930 ἐ.), τὰ ὁποῖα συνεχίνησαν καὶ ἔθελξαν τοὺς παρόντας. Τὰ ἐξιστορούμενα γεγονόνα ἦσαν κατὰ βάσιν ἐντελῶς ἄγνωστα μέχρι σήμερα καὶ συνεκεντρώθησαν προσφάτως στὴν Ρουμανία, προκειμένου νὰ ἐκδοθοῦν. Ἐλπίζουμε δὲ καὶ ἐμεῖς, σὺν Θεῷ, νὰ ἀξιωθούμε νὰ προβοῦμε σὲ ἔκδοσι καὶ στὴν ἐλληνικὴ περὶ τῶν ἁθλῶν τοῦ Ἁγίου Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου Γλυκερίου λίαν συντόμως, ἢ ὅποια θὰ περιλαμβάνη τὰ ἀναφερθέντα στὴν παρούσα Ἐκδήλωσι στοιχεῖα.

Ἐπιλόγησε ὁ Θεοφίλ. Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος κ. Κυπριανὸς μὲ τὸ περιεκτικὸ κείμενο «Μνήμη Εὐγνωμοσύνης καὶ Συνεπείας», τὸ ὁποῖο δημοσιεύεται στὴν Ἱστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας.

† Βασίλειος Μπῦρος
(1938 - 2011)

ΤΗΝ Δευτέρα, 8/21.2.2011, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ σὴν Θεσσαλονίκη ὁ ἀγαπητὸς μας ἐν Χριστῷ Ἀδελφὸς Βασίλειος Μπῦρος, 72 μόλις ἐτῶν, ἀγαθός, ἐνάρετος, πρόθυμος καὶ ἀκέραιος ἐργάτης τοῦ Ἀμπελῶνος τοῦ Κυρίου, προκαλέσας βαρὺ πένθος στοὺς οἰκείους του, ἀλλὰ καὶ σὴν εὐρύτερη πνευματικὴ του οἰκογένεια τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ὁ μεταστὰς γεννήθηκε σὴν Θεσσαλονίκη τὸ 1938. Σπούδασε σὴν Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης καὶ ἀσχολήθηκε μὲ τὸ κατηχητικὸ καὶ ἐπιμορφωτικὸ ἔργο. Δίδαξε θρησκευτικὰ σὴν Σχολὴ «Εὐκλείδης» τῆς Θεσσαλονίκης, καθὼς καὶ σὴν Μέση Ἐκπαίδευσι σὴν Ἄρτα καὶ στὸ Αἰγίνιο Πιερίας, ὅπου μάλιστα εἶχε συγγράψει καὶ τὰ διδακτικὰ ἐγχειρίδια τοῦ μαθήματός του, ἀπῆλθε δὲ τῆς ἐνεργοῦ δράσεως ὡς Γυμνασιάρχης τοῦ 8ου Γυμνασίου Θεσσαλονίκης. Εἶχε νυμφευθῇ τὸ 1967 τὴν εὐλαβῇ Σμαράγδα, μὲ τὴν ὁποία ἀπέκτησε τέσσερα τέκνα, τρία ἀγόρια καὶ ἓνα κορίτσι. Διετέλεσε δραστήριο στέλεχος τῆς Ἀδελφότητος Θεολόγων «Ζωὴ» ἕως τὸ 1972, ὅποτε καὶ ἐνετάχθη στὸ Ἀκαينوτόμιο Πλήρωμα τοῦ Πατρίου

Ἡμερολογίου, σχετισθεὶς μὲ τὸν γνωστὸ θεολογοῦντα ἱατρὸ Ἀλέξανδρο Καλόμοιρο.

Τὸ 1994 ὑπήχθη σὴν Ἐκκλησιαστικὴ Δικαιοδοσία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἑνισταμένων καὶ ἔκτοτε διετήρησε σύνδεσμο ἐν Χριστῷ ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως μετὰ τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ, τῶν Κληρικῶν μας καὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας, κατασταθεὶς πολῦτιμος συνεργός.

Ἦταν ἄνθρωπος βαθειὰ πνευματικός, φιλήσυχος, εἰρηνικός, φιλακόλουθος Ἀναγνώστης καὶ Ἱεροψάλτης, ἐλεήμων, φιλόξενος, φιλάγαθος καὶ θυσιαστικός. Εἶχε ἀναλάβει σὺν τοῖς ἄλλοις Ταμίας τῶν Ἑνοριῶν μας Θεσσαλονίκης καὶ ὑπεύθυνος πολλῶν δραστηριοτήτων τους. Ἐπιμελήθηκε τὰ τελευταῖα ἔτη καὶ τὴν προσεγμένη ἔκδοσι τοῦ Δελτίου «Ἄροτρον», μὲ κείμενα ἀπὸ τὴν Ἱστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας.

Παρὰ τὴν ἀσθένειά του καὶ κυρίως τὴν ἐπώδυνη ὑποβολή του σὲ αἰμοκάθαρσι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐξ αἰτίας νεφρικῆς ἀνεπάρκειας, ἐπέμενε ἀγόγγυστα σὴν διακονία τῆς Ἐκκλησίας, ἕως αὐτὴ τούτη τὴν παραμονὴ τῆς ἐν Κυρίῳ Κοιμήσεώς του! Ἀπῆλθε σὴν ἄλλη ζωὴ προετοιμασμένος πνευματικά, «ὄρθιος», ἀγωνιζόμενος ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τῆς Πίστεως καὶ Ἀρετῆς, κατάκαρπος καὶ ὥριμος, γιὰ νὰ λάβῃ τὸν ἀμαράντινο στέφανο τῆς Δόξης παρὰ τοῦ Μισθαποδότου Κυρίου μας ἐν σκηναῖς δικαίων!

Αἰωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη!

Ἅγιου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ Κεφάλαια Παραινετικά*

* Σπούδασε ὅταν σοι ἔρχονται λογισμοὶ πονηροί, εὐθέως δι' ἐξαγορεύσεως διώκειν.

* Μὴ αἰσχύνου ἐξαγορεύειν σου τὰς ἁμαρτίας ἐξαγορεύων γὰρ αὐτὰς τῷ σῶι πατρί, συντρίψεις τὴν τοῦ δράκοντος κεφαλὴν.

* Δεῖ σε δουλαγωγεῖν τὸ σῶμα διὰ νηστείας καὶ ἀγρυπνίας καὶ κόπου καὶ ἀναγνώσεως τῶν θείων Γραφῶν.

* * *

* Ἐὰν μετὰ καθαρότητος εἰσέλθῃς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, εἰς σωτηρίαν προσήλθες, ἂν δὲ μετὰ πονηροῦ συνειδότος, εἰς κόλασιν καὶ τιμωρίαν.

* Ὁ ἐσθίων καὶ πίνων τὸ Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀναξίως, κρίμα ἐαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει.

* Πόσῳ μᾶλλον οἱ ἐρρυπωμένοι καὶ μετὰ πονηροῦ συνειδότος προσιόντες τοῖς θείοις Μυστηρίοις.

* * *

* Πρόσεχε, ἄνθρωπε, ἐν ταῖς πύλαις τοῦ Οὐρανοῦ καὶ παρακάλει τὸν Θεὸν μέχρι θανάτου, ἵνα εὐμενῶς προσδέξηται σε καὶ ἀνοίξῃ σοι ταύτας ταχέως.

* Μνήσθητι τῶν ἁμαρτιῶν σου καὶ τῆς μελλούσης κρίσεως καὶ καταφρόνει τοῦ ματαίου βίου τούτου καὶ περὶ τῶν μελλόντων φρόντιζε διὰ παντός.

* Ὑβρισέ σε τις ἢ ἑπταισέ σοι; ἔλπισον ἐπὶ Κύριον καὶ μὴ ἀγανακτήσῃς, ὅτι πολὺς τῇ ὑπομονῇ ὁ μισθός.

* Πολλῆς ἡμῶν δεῖ τῆς φρίκης καὶ γὰρ φρίκης ἄξια τὰ λεγόμενα, καὶ ὡς φρικτὰ ὄντα τὰ Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας.

* * *

* Μὴ στήσης τὴν διάνοιάν σου εἰς αἰσχρὰς καὶ ἐπιβλαβεῖς ἐνθυμίσεις καὶ εἰς ἡδονάς, ἵνα μὴ γένηται καὶ συγκατάθεσις.

* Ὅσον χρονίζει ὄψις γυναικὸς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τοσοῦτον πλείονα τὴν ἐπιθυμίαν ἐργάζεται.

* Μὴ σε ἀπατάτω κάλλος γυναικός, ὅτι κυμάτων θαλάσσης χειρὸν θυθίζει.

* Τί ὑπερηφανεῖς, ἄνθρωπε, πληρὸς ὢν καὶ κοπρία; Τί τὸν αὐχένα ἐπαίρεις, τὸν μετ' ὀλίγον σηπόμενον;

* * *

* Ἀποδίδωκε ἀκηδὴν ἐν προσευχῇ καὶ πρόσεχε μετὰ ἀκριβείας τοῖς λεγομένοις ῥήμασι τῶν ἀναγινωσκομένων.

* Ἀκτῆμων ἄνθρωπος θησαυρίζει πλοῦτον ἐν οὐρανῷ, ἐκδεχόμενος τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ τὰ ἀποκείμενα ἀγαθὰ.

* Μνήσθητι, ἄνθρωπε, ὅτι σήμερον ἢ αὐριον ἰδεῖν ἔχεις τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τοὺς Ἀγγέλους θεάσασθαι καὶ παραστῆναι τῷ φοβερῷ δῆματι τοῦ Χριστοῦ.

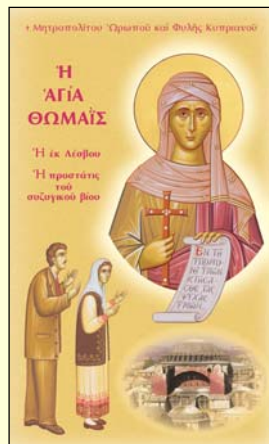
(*) Περιόδ. «Ὁ Ἀστὴρ τῆς Ἐφέσου» (Μεθώνη Πιερίας), Ἰούνιος 2004, σελ. 13-14.

† Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ

Ἡ Ἁγία Θωμαῖς ἡ ἐκ Λέσβου Ἡ Προστάτις τοῦ συζυγικοῦ βίου

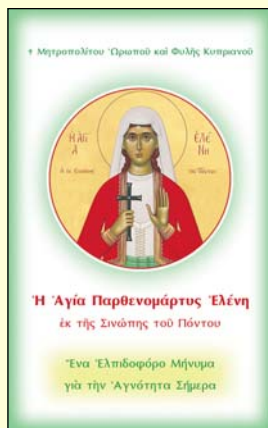
Κυκλοφορεῖ σὲ 6' ἔκδοσι τὸ πρὸ ἐτῶν ἔκδοθὲν βιβλίον τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ περὶ τῆς Ἁγίας Θωμαῖδος τῆς ἐκ Λέσβου, τὸ ὁποῖο ἀγαπήθηκε ἀπὸ τοὺς πιστοὺς, ὠφέλησε ψυχὰς καὶ ἐστήριξε πολλοὺς. Τὸ καλαίσθητο αὐτὸ ἔργο προβάλλει μὲ τρόπο προσεῖτο καὶ ἐλκυστικὸν τὸν θαυμαστὸ Βίο τῆς Ἁγίας Θωμαῖδος, ἡ ὁποία ἔζησε στὴν Λέσβο καὶ τὴν Κωνσταντινούπολι τὸν 1' αἰ. μία μαρτυρικὴ συζυγικὴ ζωὴ καὶ δοξάσθηκε ἀπὸ τὸν Θεὸ μὲ θαύματα καὶ ἀφθαρσία Λειψάνου, ἀπέβη δὲ πρότυπο ἐν Χριστῷ ὑπομονῆς καὶ αὐτοθυσίας, θεωρουμένη ὡς Προστάτις τοῦ συζυγικοῦ βίου καὶ συμφυλιώτρια τῶν συζύγων.

• Σχῆμα: 12x20 ἐκ. • Σελίδες: 64 • Τιμὴ: 1,5 €

† Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ

Ἡ Ἁγία Παρθενομάρτυς Ἑλένη ἡ ἐκ Σινώπης τοῦ Πόντου Ἕνα Ἐλπιδοφόρο Μῆνυμα γιὰ τὴν Ἀγνότητα Σήμερα

Κυκλοφορεῖ ἐπίσης σὲ 6' ἔκδοσι καὶ ὁ σύντομος Βίος μιᾶς ἄλλης ἀθλήτριας τῆς ἁγίας Πίστεώς μας, ἡ ὁποία διαλάμπει μὲ τὸ πνευματικὸ της κάλλος στὸ νοητὸ στερέωμα τῆς Ἐκκλησίας: τῆς Ἁγίας Νεοπαρθενομάρτυρος Ἑλένης ἀπὸ τὴν Σινώπη τοῦ Πόντου, ἡ ὁποία τὸν 1Η' αἰ. προκειμένου νὰ διαφυλάξῃ τὸν θησαυρὸ τῆς ἀγνότητός της ἀφθορὸ ἀπὸ τοὺς μαροὺς Ἀγαρηνοὺς, προτίμησε νὰ δεχθῇ ἐπώδυνο μαρτυρικὸ θάνατο σὲ νεωτάτη ἡλικία.

Τὸ Μαρτύριό της παρέχει τὴν ἀφορμὴ γιὰ μία πνευματικὴ ἐμβόθυνσι ὑπὲρ τῆς ἀγνότητος στὸ σήμερα, ὅποτε ἡ ἡδυπάθεια καὶ σαρκολατρία κατακλύζουν ψυχοσωματικὰ τοὺς πλείστους τῶν ἀνθρώπων, μικροὺς καὶ μεγάλους, μέσα στὴν χαώδη ἄβυσσός τους.

• Σχῆμα: 10x16 ἐκ. • Σελίδες: 34 • Τιμὴ: 0,50 €

⊗ **Γιὰ παραγγελίες ἀπευθύνεσθε:**

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Κυπριανοῦ, Τ.Θ. 46006 – ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ 13310

Τηλ.: 210 2411380, 210 2411316, Fax: 210 2411080,

E-mail: Kyprianos@synodinresistance.org

